ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2012 - Τεύχος 120

«Μεγάλυνον ψυχή μου,
τὸν ἐν τῷ Σπηλαίῳ,
τεχθέντα Βασιλέα.»

Η ΑΓΙΑ ΣΚΕΠΗ ΠΡΟΣΤΑΤΙΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΩΝ ΤΟΥ Π.Χ.Ο.

- **ΘΗΒΑ:** οδός **Μητροπολίτου Κων/νου Σακελλαρόπουλου**, Τ.Κ. 32200
  τηλέφωνα: (22620) - 29304 & 25102 & 29845.
  ὧρες λειτουργίας: 5^{00}-6^{30} μ.μ. κάθε Τρίτη, 10^{00}-12^{00} π.μ. κάθε Τετάρτη, 10^{00}-11^{00} π.μ. κάθε Παρασκευή
- **ΛΙΒΑΔΕΙΑ:** οδός Ἡσιόδου 5
  (ἔναντι μικροῦ Ἱ. Ν. Ἁγ. Νικολάου), Τ.Κ. 32100
  τηλέφωνα: (22610) - 22856 & 80216
  ὧρες λειτουργίας: 5^{30}-7^{00} μ.μ. καθημερινῶς.
- **ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗ "ΑΓΙΑ ΤΑΒΙΘΑ":** Θερινούς μῆνες εἰς Ἀνάληψιν Ἀραχώβης Τ.Κ. 32004
  τηλέφωνο: 22670 - 31290.
  Ὅλες τίς ὧρες καθημερινῶς.
- **ΙΤΕΑ ΑΜΦΙΣΣΗΣ:** οδός Σκαρίμπα, Τ.Κ. 33200
  τηλέφωνα: (22650) - 34961 & 32703
  ὧρες λειτουργίας: 5^{00} -7^{00} μ.μ. καθημερινῶς ἐκτός Σαββάτου καί Κυριακῆς.
- **ΧΡΙΣΣΟ ΦΩΚΙΔΟΣ:** οδός Συνταγματάρχου Ψαρροῦ 100, Τ.Κ. 33055
  τηλέφωνα: (22650) - 82159 & 82008
  ὧρες λειτουργίας: Καθημερινῶς ἐκτός Σαββάτου καί Κυριακῆς.

«ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ»

Πρόεδρος:
Μαρία Γεωργούλα, Θεολόγος-Φιλόλογος
Ἀντιπρόεδρος:
Χαρίλαος Ἰωάννου, Ἀξιωματικός ἐ.α.
Γραμματεύς:
Θεοδώρα Σκορδᾶ, Ἀξιωματικός ἐ.α.
Ταμίας:
Μαρία Σταυριανοῦ, Οἰκονομολόγος
Μέλη:
Γεώργιος Μεθυμάκης,
συνταξιοῦχος Ταχυδρομικός,
Ἀργυρώ Σώχου συνταξιοῦχος Ἰδιωτ. τομέα,
Αἰκατερίνη Παπακωνσταντίνου, Θεολόγος

ΔΩΡΕΕΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ ΚΑΙ ΦΙΛΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

Γιά τή διευκόλυνση τῶν δωρητῶν μας ἀνοίξαμε στό ὄνομα τοῦ Ὁμίλου μας καί μέ τίτλο:

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ
λογαριασμό στήν
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
με ἀριθμό: **143/540.033-38**
καί στήν **ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ**
με ἀριθμό: **86347601**.

Παρακαλοῦμε ταχυδρομεῖστε τή μία ἀπόδειξη τῆς Τραπέζης στόν Ὅμιλό μας, ἤ ἐνημερῶστε μας τηλεφωνικῶς μέ πλήρη στοιχεῖα δωρητοῦ καί ἡμερομηνία κατάθεσης. Ἡ ἀπόδειξη πού θά ἐκδώσουμε μπορεῖ νά χρησιμοποιηθεῖ στή φορολογική σας δήλωση.

Ἡ ἀνωτέρω διαδικασία δέν εἶναι ὑποχρεωτική σέ ὅσους θέλουν νά κρατήσουν ἀνωνυμία.

Γιά τούς κατοίκους τοῦ Ἐξωτερικοῦ
IBAN: **GR21 0110 1430 0000 1435 4003 338**
BIC: ETHNGRAA

«ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ»

Τριμηνιαῖο περιοδικό, ἰδιοκτησία τοῦ
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ Σ.Α.

Ὁδός Τρυγόνος 3, (Ἄνω Κυψέλη) 113 64 ΑΘΗΝΑ
τηλ. 210 8626-225, τηλ.-Fax: 210 8626-700.

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:

Ἐπιτροπή Ἐπιμέλειας Ὕλης
Χαρίλαος Ἰωάννου, Μαρία Γεωργούλα
Αἰκατερίνη Παπακωνσταντίνου

Ἐπιτροπή Ἐπιμέλειας Ἐκδοσης
Χαρίλαος Ἰωάννου, Μαρία Γεωργούλα
Μαρία Σταυριανοῦ

Ἐκτύπωση: «ΛΥΧΝΙΑ», Υἱοί Θ. Βγόντζα Ο.Ε.
Ἀνδραβίδας 7, Χαμόμυλο Ἀχαρνῶν, 136 71
τηλ. 210 3410-436, www.lyhnia.gr

ΓΙΝΕ ΚΑΙ ΕΣΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

ΑΠΟΣΤΕΛΛΕΤΑΙ ΤΙΜΗΣ ΕΝΕΚΕΝ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ ΜΗΝΥΜΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΥΘΗΡΩΝ ΚΑΙ ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΩΝ Κ.Κ. ΣΕΡΑΦΕΙΜ.

«Τόν Υἱόν αὐτοῦ τόν μονογενῆ ἐκ τῶν κόλπων ἀναστήσας τῶν πατρικῶν, δούλου μορφήν ἀναλαβόντα παρεσκεύασεν ἐκ Παρθένου τεχθῆναι καί σύν ἡμῖν ἀναστραφῆναι...»

(Ἁγίου Ἰωάννου Χρυσοστόμου, Ε.Π.Ε.3, 140)

Ἀγαπητοί μου Ἀδελφοί, Τέκνα μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Τά ἅγια Χριστούγεννα εἶναι ἡ κατ' ἐξοχήν ἑορτή τῆς ἀγάπης, τῆς ἀπέραντης θείας ἀγάπης καί φιλανθρωπίας πρός τόν τυραννούμενον ἀπό τόν διάβολο καί τήν ἁμαρτία κόσμο καί τήν ἀνθρωπότητα, πού βασανίζεται ἀπό τήν ἀποστασία καί τήν ἀπομάκρυνσί της ἀπό τόν Τρισάγιο Κύριο καί Θεόν τῶν Πατέρων μας.

Καί, ἐπειδή μέ τήν δική μας εὐθύνη καί ὑπαιτιότητα μᾶς λείπει αὐτή ἡ παρουσία τῆς θείας ἀγάπης καί τήν στερούμεθα μέσα στούς δύσκολους καιρούς, πού διανύουμε, τούς καιρούς τῆς ἠθικοπνευματικῆς καί τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως καί ἐνίοτε μένουμε ἀβοήθητοι στό πέλαγος τῆς παρούσης ζωῆς, θά ἐπικαλεσθοῦμε τήν βοήθεια τῶν θεοπνεύστων λόγων καί τῆς σχετικῆς διδασκαλίας τοῦ μεγάλου Ἱεράρχου τῆς Ἐκκλησίας μας Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Στό ρητό τοῦ ἁγίου Χρυσοστόμου, πού προτάξαμε στή χριστουγεννιάτικη αὐτή ἐγκύκλιό μας, λέγει μέ ἁπλᾶ λόγια ὁ Ἱερός αὐτός Πατήρ τῆς Ἐκκλησίας μας: ***«Τόν Υἱόν Του τόν μονογενῆ τόν ἐγέννησε ἀπό τούς κόλπους Του ὁ Θεός Πατέρας. Καί ἀφοῦ ἔλαβε μορφή δούλου οἰκονόμησε νά γεννηθῆ ἀπό τήν Παρθένο Μαρία καί νά συναναστραφῆ μαζί μας... Ἔκπληκτος ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος μπροστά στό μυστήριο αὐτό τῆς θείας ἀγάπης, φωνάζει μέ δύναμι· «Τόσο πολύ ἀγάπησε ὁ Θεός τόν κόσμο!» Ὦ μακάριε Ἰωάννη, πές μας, τί σημαίνει τό «οὕτως;»,*** *παρατηρεῖ ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος.* ***Πῶς; Πές μας τό μέτρο, τό μέγεθος. Δίδαξέ μας τήν ὑπερβολή τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ».***

Καί ἔπειτα ἀπό αὐτό τό ἀναμφισβήτητο γεγονός προσθέτει ὁ ἱερός Χρυσόστομος τό ἐρώτημα: *«Αὐτός πρόλαβε πρῶτος καί μᾶς ἔδειξε τήν ἀπερίγραπτη ἀγάπη Του. Πῶς, λοιπόν, δέν εἶναι ἄτοπο Αὐτόν πού μᾶς ἀγάπησε, νά μήν Τόν ἀγαπᾶμε κι' ἐμεῖς μέ ὅση δύναμι ἠμποροῦμε;»* Καί ἀπαντᾶ ὁ ἴδιος : ***«Ἄς ἀγαπήσωμε τόν Χριστό, ὅπως τόν ἀγάπησε ὁ Ἀπόστολος Παῦλος. Καί καμμιά προσοχή νά μή δίνουμε στά παρόντα, ἀλλά νά ἔχωμε στήν ψυχή μας ριζωμένη συνεχῶς τήν ὑπερβολική Του ἀγάπη». «Τόσο πολύ μᾶς ἀγάπησε ὁ Θεός Πατέρας, ὥστε νά δώσῃ τόν Υἱόν Του ὑπέρ τῶν δούλων, καί μάλιστα γιά δούλους ἀχαρίστους».*** Ἡ ὑπερβολή τῆς θείας ἀγάπης φανερώνεται καί μέ τόν ἑξῆς τρόπο: *«Ὁ Ἀθάνατος, ὁ Ἄναρχος, ἡ ἀπεράντη Μεγαλωσύνη ἀγάπησε τούς χωματένιους, αὐτούς πού εἶναι γεμᾶτοι μέ μύρια ἁμαρτήματα, πού συνεχῶς ἀντιστρατεύονται στό ἅγιο θέλημά Του, τούς ἀχαρίστους ἀνθρώπους».* Καί συμπληρώνει ὁ ἅγιος Χρυσόστομος : **«Ὅποιος ἀγαπᾶ τόν Θεό, τόν ἀγαπᾶ φλεγόμενος ἀπό τήν ἀγάπη».**

«Μαζί μέ τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἔρχεται καί ἡ ἀγάπη στόν πλησίον», τονίζει σέ ἄλλο σημεῖο. *«Ἐκεῖνος πού ἀγαπᾶ τόν Χριστό, ὅπως πρέπει, προσπαθεῖ νά τηρῆ καί τίς ἐντολές Του. Ἄν γνήσια ἀγαπήσωμε τόν Δεσπότη Χριστό, τότε θά ἠμπορέσωμε νά τηρήσωμε καί τίς ἐντολές Του. Καί δέν θά κάνωμε τίποτε ἀπό ἐκεῖνα, πού ἠμποροῦν νά παροξύνουν τόν ἀγαπώμενο Χριστό».*

Στή συνέχεια ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ἐπισημαίνει τήν σωτήρια ἀλήθεια ὅτι : **«Μία τράπεζα εὑρίσκεται μπροστά μας γιά ὅλους τούς πιστούς, πού ἀνεγεννήθησαν ἀπό τόν Θεόν Πατέρα. Τό ἴδιο ποτό πίνουμε. Μᾶλλον δέ ὄχι ἁπλῶς μόνο τό ἴδιο, ἀλλά καί ἀπό τό ἴδιο ποτήριο πίνουμε, κάτι πού φανερώνει ὑπερβολική ἀγάπη».** Καί προσθέτει : *«Γίναμε κοινωνοί τῆς πνευματικῆς τραπέζης. Ἄς γίνωμε κοινωνοί καί τῆς πνευματικῆς ἀγάπης. Ἄν οἱ ληστές, σάν κάθονται στό ἴδιο τραπέζι, ἀφήνουν κατά μέρος τήν ἀπανθρωπιά τους, τί ἀπολογία θά δώσωμε ἐμεῖς; Ἄν καί πολλούς δέν τούς κάνει φίλους τό τραπέζι μόνο, ἀλλά καί τό ὅτι εἶναι συμπολίτες. Καί ἐμεῖς οἱ χριστιανοί βέβαια ἔχουμε πολλά κοινά:* **Καί τήν ἴδια πόλι (τόν οὐρανό) καί τήν ἴδια οἰκία (τήν Ἐκκλησία μας) καί τήν ἴδια τράπεζα (τήν Θ.Λειτουργία) καί τήν ἴδια πορεία καί τήν ἴδια θύρα καί τήν ἴδια ζωή καί τήν ἴδια κεφαλή καί τόν ἴδιο ποιμένα καί βασιλιά καί δάσκαλο καί Κριτή (τόν Χριστό) καί Δημιουργό καί τόν ἴδιο Πατέρα.** *Λοιπόν, πῶς θά συγχωρηθοῦμε, ἄν χωριζόμαστε ὁ ἕνας ἀπό τόν ἄλλον καί διαπληκτιζόμαστε;».*

Ἀγαπητοί μου Ἀδελφοί,

Τά Χριστούγεννα εἶναι, ὅπως εἴπαμε, ἡ κατ' ἐξο-

χήν ἑορτή τῆς ἀγάπης. Τῆς θείας ἀγάπης ἀπό τόν Θεό στόν κόσμο καί τόν ἄνθρωπο καί τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης ἀπό τόν ἄνθρωπο στόν συνάνθρωπο.

Εἶναι ἰσχυρός ὁ δεσμός τῆς ἀγάπης.Ὅλα τ΄ἀφήνει καί παραδίνει τήν ψυχή σ΄ αὐτόν πού ἀγαπᾶ. Ἄν ἔτσι ἀγαπήσωμε τόν Χριστό, ὅλα τά ἐδῶ θά μᾶς φαίνονται σκιά, φαντασία καί ὄνειρο ... Τίποτε δέν κάνει τόν Θεό σπλαγχνικό στόν ἁμαρτωλό, ὅσο ἡ ἀγάπη στούς ἐχθρούς.

Νά κλείσωμε τό Χριστουγεννιάτικο αὐτό μήνυμά μας πάλι μέ τόν Ἅγιο Ἰωάννη τόν Χρυσόστομο, ὁ ὁποῖος ὑπογραμμίζει τά ἑξῆς: **«Εἶναι ἰσχυρός ὁ δεσμός τῆς ἀγάπης.Ὅλα τ΄ἀφήνει καί παραδίνει τήν ψυχή σ΄ αὐτόν πού ἀγαπᾶ. Ἄν ἔτσι ἀγαπήσωμε τόν Χριστό, ὅλα τά ἐδῶ θά μᾶς φαίνονται σκιά, φαντασία καί ὄνειρο ... Τίποτε δέν κάνει τόν Θεό σπλαγχνικό στόν ἁμαρτωλό, ὅσο ἡ ἀγάπη στούς ἐχθρούς...»**

«Ἄς ἀγαπήσωμε τόν Χριστό, ὅπως πρέπει νά τόν ἀγαπᾶμε. Διότι αὐτό εἶναι ἡ μεγάλη μας πληρωμή, αὐτό εἶναι ἡ χαρά μας καί ἡ εὐχαρίστησίς μας, αὐτό ἡ τρυφή καί ἡ δόξα καί ἡ τιμή μας, αὐτό τό φῶς μας, αὐτό ἡ τρισευδαίμων μακαριότητα, πού κανένας λόγος δέν μπορεῖ νά παραστήσῃ καί κανένας νοῦς δέν μπορεῖ νά καταλάβῃ... Δέν ἔχει ἀνάγκη Ἐκεῖνος τῶν δικῶν μας ἀνθρωπίνων πραγμάτων, κι ὅμως δέν σταματᾶ γι΄ αὐτό τόν λόγο νά μᾶς ἀγαπᾶ. Ἐμεῖς ἔχουμε πάρα πολύ ἀνάγκη τῶν ἀγαθῶν τοῦ Θεοῦ, κι ὅμως οὔτε ἔτσι δεχόμαστε τήν ἀγάπη Του, ἀλλά προτιμᾶμε ἀντί γι' Αὐτόν τά χρήματα καί τίς φιλίες τῶν ἀνθρώπων».

Εἴθε, ἀδελφοί μου, ἡ ἀπέραντη θεία ἀγάπη, πού ξεχύνεται ἄφθονη στήν ἀνθρωπότητα καί τόν κόσμο ὅλο μέ τήν Θεία Γέννησι τοῦ Θεανθρώπου Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ καί τήν πάνσοφη Θεία Πρόνοια, καί ἡ ἀγάπη μας πρός τούς συνανθρώπους μας νά ἀποτελέσουν τό ἀντίδοτο καί τό ἀντίβαρο στήν σύγχρονη ποικιλόμορφη κρίσι. Μόνο ἡ ἀκλόνητη πίστις καί ἐμπιστοσύνη καί ἡ σταθερή μας ἐλπίδα στόν σαρκωθέντα Κύριο καί Θεό μας, ἀλλά καί ἡ χριστιανική μας ἀγάπη, καί ἀνθρωπιά θά μᾶς βγάλουν τό συντομώτερο ἀπό τά ἀδιέξοδα, ἀφοῦ, βέβαια, ὁπλισθοῦμε μέ ὑπομονή καί καρτερία καί ζητήσωμε ἐπίμονα τό ἔλεος καί τήν εὐσπλαγχνία τοῦ Πανάγαθου Θεοῦ.

Εὐχόμενος θερμῶς καί ἐγκαρδίως εἰς ὅλους σας καί εἰς ὅλα τά ἄλλα πνευματικά μου τέκνα, τά ἐγγύς καί τά μακράν, τόν Πανελλήνιον Χριστιανικόν Ὅμιλον Ὀρθοδόξου Ἱεραποστολῆς, καθώς ἐπίσης καί πρός τούς ἁπανταχοῦ τῆς γῆς Ἱεραποστόλους καί τούς συνεργάτες των εἰς τό Θεοΐδρυτο ἔργον τῆς Ἱεραποστολῆς, ἅγια καί εὐλογημένα, εἰρηνικά καί Χριστοφόρα Χριστούγεννα, ἀπαλλαγμένα ἀπό φόβους καί ἀνασφάλειες, ἀγωνίες καί ἀνησυχίες, ταραχές καί παντοίους κινδύνους, διατελῶ,

Μετά πατρικῶν εὐχῶν καί εὐλογιῶν.

Ὁ Μητροπολίτης

† Ὁ Κυθήρων Σεραφείμ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΚΑΙ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ

Βρισκόμαστε γιά μιά ἀκόμη φορά στά πρόθυρα τῆς μεγάλης καί κοσμοσωτήριας γιορτῆς τῶν Χριστουγέννων.

Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ, πού ὑπάρχει πρό τῶν αἰώνων, γεννιέται τώρα κατά σάρκα! Ἐκεῖνος πού κρατᾶ τό πᾶν καί σφίγγει στή χούφτα Του τό σύμπαν, περιβάλλεται με μικρά σπάργανα.

Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ, πού ὑπάρχει πρό τῶν αἰώνων, γεννιέται τώρα κατά σάρκα! Ἐκεῖνος πού κρατᾶ τό πᾶν καί σφίγγει στή χούφτα Του τό σύμπαν, περιβάλλεται με μικρά σπάργανα.

Ναί, ἦρθε ὁ μεγάλος Ἀναμενόμενος. Τόν εἶδαν οἱ «ἀγραυλοῦντες ποιμένες» τῆς Βηθλεέμ. Ὁ ἄγγελος τούς ἐμήνυσε «χαράν μεγάλην... ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον σωτήρ, ὅς ἐστί Χριστός Κύριος» (Λουκ. Β, 11). Καί ἐκεῖνοι ἦρθαν καί βρῆκαν «βρέφος κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ» (Λουκ. Β΄ 12).

Πέρασαν 2012 χρόνια ἀπό τόν ἐρχομό Του καί τήν ἐντολή πού μᾶς ἔδωσε «Πορευθέντες εἰς τόν κόσμον ἅπαντα κηρύξατε τό Εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει» (Μάρκ. ιστ΄ 15) δέν τήν πραγματοποιήσαμε. Ἐξετάζοντας τήν παγκόσμια στατιστική τῶν θρησκειῶν, διαπιστώνουμε σύμφωνα μέ στοιχεῖα τοῦ Μαρτίου 2008, ὅτι ἐπί πληθυσμοῦ τῆς γῆς 6.721.105.496, ὁ συνολικός ἀριθμός τῶν Χριστιανῶν, ὅλων τῶν δογμάτων καί αἱρέσεων μαζί, ἀνέρχεται σέ 2.173.183.400, εἶναι δηλαδή μικρότερος τοῦ 1/3 τοῦ πληθυσμοῦ τῆς γῆς, πού σημαίνει ὅτι περισσότεροι ἀπό τά 2/3 τῶν ἀνρθώπων ἀγνοοῦν ἤ δέν ἔχουν δεχθεῖ τή σωτηριώδη χριστιανική Ἀλήθεια, ἀκολουθοῦν ποικίλες ἰδεολογίες καί ψευδοθρησκεῖες, εἶναι εἰδωλολάτρες, ἐνῶ τό 15% δηλώνουν ἄθεοι.

Εἰδικώτερα στήν Ἀσία, μέ πληθυσμό 4.001.693.990 οἱ Χριστιανοί ὅλων τῶν δογμάτων καί αἱρέσεων εἶναι μόλις το 9% τῶν Ἀσιατῶν. Οἱ Ὀρθόδοξοι εἶναι τό 0,40% τῶν Χριστιανῶν.

Εἰδικώτερα στήν Ἀσία, μέ πληθυσμό 4.001.693.990 οἱ Χριστιανοί ὅλων τῶν δογμάτων καί αἱρέσεων εἶναι μόλις το 9% τῶν Ἀσιατῶν. Οἱ Ὀρθόδοξοι εἶναι τό 0,40% τῶν Χριστιανῶν.

Στούς πρώτους χριστιανικούς αἰῶνες ὁ πληθυσμός τοῦ τότε γνωστοῦ κόσμου ἦταν περί 300-350 ἑκατομμύρια, ἐνῶ σήμερα ξεπέρασε τά ἑξήμισυ δισεκατομμύρια, καί ὁ ἀριθμός τῶν θρησκειῶν τότε και τώρα εἶναι διαφορετικός. Τό συμπέρασμα εἶναι ὅτι στήν ἐποχή μας ὁ ἀριθμός τῶν μή χριστιανῶν εἶναι συγκριτικά πολύ μεγαλύτερος ἀπό τήν ἐποχή τῶν πρώτων Χριστιανικῶν αἰώνων. Γι᾽ αὐτό εἶναι μεγαλύτερη καί ἡ ἀνάγκη νά ἐντείνουμε τό ἐνδιαφέρον μας γιά τά δισεκατομμύρια τῶν συνανθρώπων μας πού δέν γνωρίζουν τοῦ Χριστοῦ τή γέννηση, οἱ ψυχές τῶν ὁποίων ὅμως διψοῦν νά μάθουν τήν ἀλήθεια καί γιά τή σωτηρία τῶν ὁποίων ἐνανθρώπισε ὁ Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Θα πρέπει να συνειδηποιήσουμε, ὅτι

ἡ ἀποστολή τῆς Ἐκκλησίας μας ἦταν καί παραμένει πάντα Οἰκουμενική καί ὅτι ἐμεῖς σάν μέλη αὐτῆς τῆς Ἐκκλησίας, ἔχουμε καθῆκον καί ἱερή ὑποχρέωση νά ἀγωνιστοῦμε μέ θυσίες καί κόπους γιά νά ἀναμορφώσουμε καί νά ἀνακαινίσουμε τόν κόσμο γύρω μας -τούς ἀνθρώπους.

Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι εἶναι δημιουργήματα τοῦ ἴδιου Πατέρα καί ἡ Ἐκκλησία μας δέν εἶναι ἤ δέν περιλαμβάνει μόνο μία ὁμάδα ἀνθρώπων, τῶν Ἑλλήνων ἤ μόνο ἕνα Ἔθνος, τό Ἑλληνικό.

Καλούμαστε, λοιπόν, σέ μία οἰκουμενική ἀποστολή ἀγάπης, ἰδιαίτερα τώρα πού πλησιάζουν οἱ ἅγιες μέρες τῶν Χριστουγέννων. Γιατί ἄν κατορθώσουμε νά βγοῦμε ἔξω ἀπό τούς ἑαυτούς μας, τό ἐγώ μας, τό στενό οἰκογενειακό περιβάλλον, τότε θά ἀποδείξουμε ὅτι βιώνουμε πραγματικά τήν Ὀρθοδοξία καί τήν προβάλλουμε.

Ἡ ἀγάπη αὐτή, πού μᾶς φέρνει τό μήνυμα τοῦ Χριστοῦ μέ τή γέννησή Του, ἐπεκτείνεται σ᾽ ὅλους τούς λαούς, σ᾽ ὅλα τά ἔθνη. Αὐτή εἶναι ὅλο τό μυστήριο τῆς ὅλης ἐνανθρώπισης τοῦ Θεοῦ, ἡ δύναμη καί ἡ εὐτυχία τῆς ἀγάπης.

Γιά μᾶς ὁ Χριστός ἔρχεται κάθε χρόνο τή νύχτα τῶν Χριστουγέννων, τήν ἅγια νύχτα. Γιά πολλούς ὅμως, τό ξημέρωμα αὐτό δέν ἔχει ἔλθει ποτέ. Ὁ ἀγγελικός ὕμνος δέν θά ἀκουσθεῖ στίς καρδιές ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων, οἱ καμπάνες δέν θά χτυπήσουν χαρμόσυνα σέ χῶρες καί φυλές.

Εἶναι γεγονός ἀναμφισβήτητο ὅτι, ἡ πρώτη μεγάλη ἱεραποστολή ἄρχισε μέ τοῦ Χριστοῦ τή γέννηση στή Βηθλεέμ πρός «Πᾶσαν φυλήν καί γλῶσσαν ὑπό τόν οὐρανόν».

Εἶναι γεγονός ἀναμφισβήτητο ὅτι, ἡ πρώτη μεγάλη ἱεραποστολή ἄρχισε μέ τοῦ Χριστοῦ τή γέννηση στή Βηθλεέμ πρός «πᾶσαν φυλήν καί γλῶσσαν ὑπό τόν οὐρανόν».

Αὐτή ἡ ἱεραποστολή τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ Κυρίου χαρίζει στόν κάθε ἄνθρωπο συνειδητά, πιό ἄρτια καί τέλεια τήν ἔννοια τῆς συνύπαρξης κάθε λαοῦ καί ἔθνους, κάθε ἀνθρώπου καί φυλῆς. Ἀδελφοσύνη καί ἰσότητα προσφέρει ἡ Γέννηση τοῦ Κυρίου σέ πλούσιους καί φτωχούς, ἰσχυρούς καί ἀδύνατους, ὑπανάπτυκτους καί ἀναπτυγμένους.

Ἡ ἀγάπη αὐτή, πού μᾶς φέρνει τό μήνυμα τοῦ Χριστοῦ μέ τή γέννησή Του, ἐπεκτείνεται σ᾽ ὅλους τούς λαούς, σ᾽ ὅλα τά ἔθνη. Αὐτή εἶναι ὅλο τό μυστήριο τῆς ὅλης ἐνανθρώπισης τοῦ Θεοῦ, ἡ δύναμη καί ἡ εὐτυχία τῆς ἀγάπης.

Ὅσοι δέχτηκαν καί κατανόησαν, μέ πίστη καί δέος τόν ἐρχομό Του, ἔγιναν οἱ καλύτεροι κήρυκες τοῦ Εὐαγγελισμοῦ Του. Ἡ γέννησή Του, ὁ τρόπος τῆς ζωῆς Του, τό προσωπικό Του παράδειγμα εἶναι ἡ καλύτερη μέθοδος τῆς ἱεραποστολῆς πού ὁ ἴδιος μᾶς ὑπέδειξε. Ἦλθε στόν κόσμο αὐτό γιά νά φέρει τήν εὐτυχία σέ ὅλους τούς ἀνθρώπους, ὅλων τῶν ἐποχῶν, ὅλων τῶν χρωμάτων, σέ ὅλα τά πλάτη καί τά βάθη τῆς οἰκουμένης. Τά ἁπλωμένα χέρια ἱκετευτικά φωνάζουν νά βρεθοῦν ἄνθρωποι μέ «ὡραίους πόδας», γιά νά πορευθοῦν, νά τούς μεταφέρουν αὐτό τό ἀγγελικό μήνυμα.

Μαρία Γεωργούλα
Πρόεδρος Π.Χ.Ο.Ο.Ι.

ΤΕΛΕΣΗ ΑΓΙΑΣΜΟΥ ΤΟΥ Π.Χ.Ο.Ο.Ι. ΓΙΑ ΤΗΝ ΝΕΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟ

Στις 3 Οκτωβρίου 2012 στα κεντρικά γραφεία του συλλόγου μας στην Ανω Κυψέλη έγινε η τέλεση του αγιασμού για τη νέα εκκλησιαστική περίοδο. Ο πνευματικός του Ομίλου Σεβ. κ.κ.Σεραφείμ, απηύθυνε σε όλους πατρικές ευχές ως και νουθεσίες τονίζοντας ότι: «... Με νέες δυνάμεις αρχίζουμε το έργο μας, το έργο της Ορθοδόξου Ιεραποστολής, ένα υψηλό και Άγιο έργο, ευλογημένο έργο στο οποίο κληθήκαμε, άλλοι κάποιες δεκαετίες νωρίτερα, άλλοι πρόσφατα, όλοι όμως μαζί έχουμε το κάλεσμα του Θεού ούτως ώστε πέρα από τα οικογενειακά μας θέματα να ενδιαφερόμαστε και για τους αδερφούς μας οι οποίοι βρίσκονται ανά τον κόσμο σε όλες τις ηπείρους, όπου πολλοί από αυτούς δεν έχουν ακούσει για το Χριστό και ζουν μέσα στο σκοτάδι της άγνοιας...».

«...Όλοι παίρνουμε δύναμη με την τέλεση του αγιασμού ούτως ώστε να δίνουμε το παρόν εδώ στις συνάξεις της Ιεραποστολής όχι μόνον αυτές που έχουν την έννοια να συγκεντρώσουμε είδη ή χρήματα και να τα προωθήσουμε αλλά και αυτές οι συνάξεις που είναι για τον πνευματικό μας καταρτισμό και υπάρχουν τέτοιες συνάξεις όπως “οι κύκλοι” μελέτης Αγίας Γραφής και την ημέρα της Κυριακής ο «ιεραποστολικός καφές», έτσι όπως έχει επικρατήσει. Όλα αυτά είναι ευκαιρίες πνευματικού ανεφοδιασμού γιατί πρέπει οπωσδήποτε να παίρνουμε δύναμη από την πηγή της δυνάμεως τον Κύριο Ιησού Χριστό»

Στιγμιότυπο από τον αγιασμό του Παραρτήματος Χρισσού που τελέστηκε από τον τοπικό εφημέριο Αρχιμανδρίτη π. Ησαΐα Αναγνώστου, την Κυριακή 4 Νοεμβρίου 2012 στην αίθουσα του παραρτήματος «Ιεραποστολική Γωνιά"

«ΤΟ ΧΡΕΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ» Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΩΣ ΘΥΣΙΑ: ΤΟ ΕΠΟΣ ΤΟΥ '40 ΚΑΙ Η ΕΛΛΑΣ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ

Ο κος Νιάρχος στο βήμα.

I. Ο ΛΟΓΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΥΠΕΡ ΛΟΓΟΝ ΤΩΝ ΜΑΧΗΤΩΝ ΤΟΥ ΕΠΟΥΣ ΤΟΥ '40

II. ΤΟ ΧΡΕΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΚΑΤΑ ΤΑ ΚΟΜΒΙΚΑ ΣΗΜΕΙΑ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

III. Η ΔΙΑΛΕΚΤΙΚΗ ΤΩΝ ΣΥΝΕΙΔΗΣΕΩΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΕ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΩΝ

Το έπος του ’40 γιορτάστηκε πανηγυρικά και με λαμπρότητα από τους συνεργάτες και φίλους της Ιεραποστολής στην αίθουσα του Π.Χ.Ο.Ο.Ι. στην Κυψέλη. Πλήθος κόσμου παρευρέθηκε στην εκδήλωση καταχειροκροτώντας τον εκφωνούντα τον πανηγυρικό της ημέρας, τον Καθηγητή της Φιλοσοφίας του Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Κωνσταντίνο Νιάρχο, καθώς και τους υπόλοιπους που συνετέλεσαν στην επιτυχία της εορτής, την χορωδία της Ιεραποστολής υπό τη διεύθυνση της δίδας Γεωργίας Μούση, καθηγήτριας πιάνου, την ωραιότατη απαγγελία από τη δίδα Ελευθερία Δελίκου, παιδαγωγό, μουσικό και αγιογράφο και την παρουσιάστρια του μουσικού μέρους της εορτής δίδα Ιωάννα Φουσέκη, μεταπτυχιακή φοιτήτρια του Παιδαγωγικού.

Παραθέτουμε κατωτέρω την ομιλία του κ. Νιάρχου.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ: Τά ἱστορικά γεγονότα, ὡς ἡ οὐσία καί ἡ δομή τοῦ ἱστορικοῦ γίγνεσθαι, δέον ὅπως ἀντιμετωπίζονται καί ἑρμηνεύονται διεπιστημονικῶς, διά τῆς κοινωνιολογικῆς, τῆς ψυχολογικῆς, τῆς ἐθνολογικῆς, τῆς στρατιωτικῆς καί τῆς φιλοσοφικῆς μεθόδου καί ἀναλύσεως, προκειμένου ὁ ἄνθρωπος, ὡς ὁ πρωτουργός καί σκαπανεύς τοῦ ἱστορικοῦ γίγνεσθαι, νά συνειδητοποιήση τήν δυναμική φοράν τῆς συνειδήσεώς του πρός δημιουργίαν καί τήν ἐν συνεχείᾳ καταξίωσίν τοῦ λαοῦ, ὄχι ὡς μάζας, ἀλλά ὡς συγκεκριμένων προσώπων, ὡς ἐλευθέρων συνειδήσεων, προκειμένου νά χωρήσωμεν εἰς τήν ἐμβάθυνσιν, κατανόησιν καί οὐσιαστικήν βίωσιν τῶν μεγάλων στιγμῶν τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας, ἀκριβῶς ἐκεῖ ὅπου τό χρονικόν συναντᾶται μέ τό ὑπέρχρονον, τό λογικόν μέ τό ὑπέρλογον, τό ἀπόλυτον.

Αὐτός ὁ λαός, τῆς παλιγγενεσίας τοῦ 1821, τοῦ θαύματος τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Μακεδονίας μας τό 1912-13 καί τοῦ θρυλικοῦ ἔπους τοῦ ’40, δίδει πάντοτε τήν γεμάτη ἐθνικόν παλμόν καί πεῖσμα, ἀσυμβίβαστον λύσιν, ἡ ὁποία εἰς τήν ἀέναον πορείαν τῆς μακριώνου ἱστορίας μας ἀπετέλεσαν τό ἀπαραχάρακτον διάσημον τῆς ἱστορικότητος του ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἡ προσέγγιση τῆς ἀθανασίας δέν εἶναι κα-

θημερινή ὑπόθεσις. Εἶναι ἡ ἡφαιστιώδης ἔκρηξις. Εἶναι τό μετέωρον εἰς τήν σφαίραν τῆς αἰωνιότητος. Εἶναι προφανές ὅτι πάντοτε ἐμεγαλούργησεν ὁ Λαός μας μέ ἀξιακά σύμβολα, διά τῶν ὁποίων κατεξιώθη καί διέσωσε τήν ἐθνικήν καί πνευματικήν

ὕπαρξίν του. Ὁ τίμιως καί εὐσυνειδήτως ἀγωνιζόμενος λαός ἔχει μίαν ἐκπληκτικήν ψυχοσυνθεσιακήν ἐπάρκειαν, καθ’ ὅσον ὁ ἴδιος πιστεύει ἀκραδάντως εἰς τάς ἀκαταλύτους ἠθικάς, κοινωνικάς καί πολιτκάς ἀξίας καί ἀρχάς, διά τῶν ὁποίων, ἀπό τῆς ἐποχῆς τοῦ Ὁμήρου μέχρι σήμερα ἐσμίλευσαν τήν ἀδούλωτον ἑλληνικήν ψυχήν.

Τό Ἔπος τοῦ ΄40 εἶναι ταυτοχρόνως μῦθος καί θαῦμα, εἶναι ἡ ἐκπληκτική σύζευξις τοῦ χρονικοῦ μετά τοῦ αἰωνίου. Κύριος συντελεστής τοῦ γεγονότος αὐτοῦ, τό ὁποῖον προεκάλεσεν τόν τότε παγκόσμιον θαυμασμόν, ἦτο ὁ ἴδιος ὁ λαός μετά τῆς πολιτικῆς καί στρατιωτικῆς ἡγεσίας του. Κινητήριος δύναμις ὑπῆρξεν ἡ φωνή τῆς πνευματικῆς ἡγεσίας μέ ἐπί κεφαλῆς τόν ἐθνικόν μας ποιητήν Κωστῆν Παλαμᾶν, τοῦ ὁποίου ἡ προτροπή, «μεθῦστε μέ τ’ ἀθάνατο κρασί τοῦ ΄21», ἐχαλύβδωσε τάς ψυχάς τῶν πολεμιστῶν καί τούς ὡδήγησεν εἰς τόν θρίαμβον. Ὄντως, οἱ λαϊκοί ἀγωνισταί τοῦ ἔπους τοῦ ΄40 εἶχον εἰς τήν ὕπαρξίν των μίαν σύνθεσιν πρωτογνώρου ἤθους, ὅπως ἀκριβῶς τό διετύπωσεν ὁ προσωκρατικός φιλόσοφος Ἡράκλειτος «Ἦθος ἀνθρώπῳ δαίμων», δηλαδή τό ἦθος τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἀποκλειστικῶς ἡ παρουσία τοῦ Θεοῦ ἐντός του. Δίχως τήν βίωσιν τῆς θεότητος, ὁ ἄνθρωπος δέν εἶναι δυνατόν νά εἶναι ἠθικός καί ἐνάρετος, κατά τήν μαρτυρίαν τοῦ Ἀριστοτέλους, ὁ ὁποῖος δέν συνιστᾶ ἁπλῶς νά γνωρίσωμεν «τί εἶναι ἡ ἀρετή, ἀλλά πῶς θά καταστῶμεν ἐνάρετοι». Διά τοῦ πνευματικοῦ - ἠθικοῦ ἐξοπλισμοῦ των ἀπέκτησαν μίαν δυναμικήν ἀποφασιστικότητος, μέσω τῆς ὁποίας ἐξέφρασαν τό ἡρωϊκόν των παρόν, τόσον εἰς τήν ζωήν ὅσον καί εἰς τόν θάνατον.

Οἱ ἀγωνισταί τοῦ Ἔπους τοῦ ΄40 εἶχον βιωματικῶς ἀποδεχθῆ τήν ὑπέρβασιν του χρέους πρός τήν πατρίδα, διό καί ὑπέταξαν τό Ἐγώ τῆς ἀτομικῆς των ὑπάρξεως εἰς τό Ἐσύ τῆς συν-ὑπάρξεως, εἰς τήν καθολικότητα, τήν κοινωνικήν καί ἐθνικήν ὁμαδικότητα πρός ἐπίτευξιν τοῦ κοινοῦ ὑπερτάτου στόχου, τῆς ἀποτροπῆς τῆς ἐθνικῆς, τῆς πνευματικῆς καί τῆς ἐδαφικῆς ὑποδουλώσεως τῆς πατρίδος μας εἰς τούς φρενοβλαβεῖς καί ἀδιστάκτους ἐπιδρομεῖς τοῦ Ἄξονος τῆς φασιστικῆς Ἰταλίας καί τῆς χιτλερικῆς Γερμανιας, ἡ ὁποία, δυστυχῶς, δέν ἐφρονιματίσθη ἀπό τό Ἔπος τοῦ ΄40.

Ἡ Διαλεκτική τοῦ Ἔπους τοῦ ΄40 μετά τοῦ συγχρόνου ἑλληνισμοῦ εἶναι τό κυρίαρχο αἴτημα τῆς ἐποχῆς μας. Οἱ θεϊκῆς ἐμπνεύσεως πρόγονοί μας, πολεμώντας τούς εἰσβολεῖς, ἐβίωσαν τήν ὑποθήκην τοῦ Ἀριστοτέλους, ὅτι ἡ διασφάλισις τῆς πολιτικῆς, τῆς κοινωνικῆς καί τῆς οἰκονομικῆς ἐλευθερίας καί εὐρωστίας τῆς πατρίδος μας εἶναι ἀποκλειστική ὑπόθεσις ἑνός ἑκάστου τῶν πολιτῶν, διό καί ἐπειγόντως ἀναζητοῦνται τά μέσα ἐκεῖνα διά τῶν ὁποίων ὁ πολίτης θ’ ἀποκτήση ἐλευθέραν συνείδησιν καί ἰσχυράν βούλησιν οὕτως ὥστε, ὁ ἴδιος, αὐτός καθ’ ἑαυτόν, ν’ ἀποτελῆ τήν ἀσφαλιστικήν δικλεῖδα τοῦ εἶναι καί τοῦ

Η χορωδία του Ομίλου μας διανθίζει μουσικά με πατριωτικά τραγούδια την εκδήλωση.

γίγνεσθαι τοῦ ἱστορικοῦ βίου τοῦ Νέου Ἑλληνισμοῦ. Ἡ ἀναζήτησις τῆς σωτηρίας τῆς πατρίδος εἰς παράγοντας ἔξωθεν τῆς συνειδήσεως τῶν Ἑλλήνων καί τῶν Ἑλληνίδων κατ ’ ἀποκλειστικότητα, ὁδηγεῖ εἰς πολιτικάς καί ἐθνικάς περιπετείας. Δέν μαρτυρεῖται μόνον ἡ ἀλήθεια αὐτή ἀπό τόν ’Εθνικόν μας ποιητήν Διονύσιον Σολωμόν, ἀλλά πλειστάκις ἐβεβαιώθη κατά τήν μακραίωνα πορείαν τῆς ἱστορικῆς ἐξελίξεως τῶν πνευματικῶν καί ἐθνικῶν ἰδεῶν καί ἀξιῶν τοῦ Γένους τῶν Ἑλλήνων. Ἤδη ἀπό τήν ἀρχαιότητα ὁ Ἀριστοτέλης καθιστᾶ τόν πολίτην ὑπεύθυνον διά τήν πολιτείαν καί λίαν εὐστόχως παρατηρεῖ ὅτι τό ὑπ ’ αὐτοῦ ὁρισθέν ὡς τό ὕψιστον ἀγαθόν τοῦ πολίτου, δηλονότι, τό «Εὖ ζῆν» ἔχει νόημα μόνον ὡς «Εὖ συ -ζῆν», κατά τήν ἀέναον διαλεκτικήν σχέσιν τοῦ ’Εγώ τῆς ὑπάρξεώς μας μετά τοῦ ’Εσύ τῆς ὑπάρξεως τοῦ Ἄλλου ἤ τῶν Ἄλλων ἐντός τῆς κοινωνίας.

Δέν πρέπει νά λησμονῶμεν, κατά τήν εὔσημον ταύτην ἡμέραν τῆς ἐπετείου τοῦ Ἔπους τοῦ ΄40, ὅτι τόσον ἡ κατάκτησις ὅσον καί ἡ διαφύλαξις τῆς ἐθνικῆς μας ἐλευθερίας εἶναι ὑπόθεσις ὅλων τῶν Ἑλλήνων καί τῶν Ἑλληνίδων πολιτῶν. Τήν ἔννοιαν αὐτήν τῆς πολιτικῆς καί συνειδησιακῆς ἐλευθερίας εἶχεν ἤδη προσδιορίσει ἐπ ’ ἀκριβῶς ὁ Ἀριστοτέλης: «ὑπόθεσις μέν οὖν τῆς δημοκρατικῆς πολιτείας ἐλευθερία... ἐλευθερίας δέ ἕν μέν τό ἄρχεσθαι καί ἄρχειν· ἕν δέ τό ζῆν ὡς βουλήταί τις». Πράγματι, ἡ συνειδητοποίησις τῆς ἐννοίας τῆς ἐλευθερίας καί μέχρις ἐσχάτων ὁ ἀγών διά τήν κατάκτησίν της καί τήν διαφύλαξίν της εἶναι προσωπική ὑποχρέωσις ὅλων μας.

Ὄντως, εἶναι συγκλονιστική ἡ ἐνσάρκωσις αὐτῆς τῆς ἰδέας τῆς ἐλευθερίας, τῆς σχέσεως ζωῆς καί θανάτου, εἰς τά πρόσωπα τῶν λαϊκῶν ἀγωνιστῶν τοῦ Ἔπους τοῦ ΄40, ὅπως αὐτά ἀπεικονίζονται εἰς τάς ταινίας τῶν ἐπικαίρων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ὅπου οἱ πάντες πάσης ἡλικίας, ὑποβοηθούμενοι ἀπό τάς γενναίας ἑλληνίδας, ἔσπευδον εἰς τό μέτωπον τοῦ ἀγῶνος ὑπέρ τῆς ἐλευθερίας. Εἰς τήν συνείδησιν τῶν μαχητῶν τοῦ ἔπους τοῦ ΄40, αἱ τρεῖς φιλοσοφικαί κατηγορίαι τοῦ χρόνου: Παρελθόν - Παρόν καί Μέλλον ἔχουν συμ- πτυχθῆ εἰς δύο. Ἀπό τό ἔνδοξον παρελθόν τῶν Ἑλλήνων καί τῶν Ἑλληνίδων, τό λεγόμενον «Παρωχημένον» ἔχει παραμείνει ἡ ἱστορική ἀνάμνησις, μία δυναμική «μαγιά», «τό ὀλίγον φύραμα ὅπερ πᾶσαν τήν ζύμην ζυμοῖ», ἡ ὁποία προχωρεῖ ἀκαταπαύστως πρός τό μέλλον, τό αἰσιόδοξον μέλλον τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Παρόν, διά τούς ἀγωνιστάς δέν ὑπάρχει. Ἀκριβῶς διότι δέν συμβιβάζεται ὁ ἀγωνιστής καί ὁ πολέμαρχος τῆς ἐλευθερίας μέ τήν ὠφελιμιστικήν προσδοκίαν διά τό ἀτομικόν παρόν, καθ ’ ὅσον κατά τήν ἀπόλυτον στιγμήν τοῦ παρόντος ἡ συνείδησις τοῦ ἀγωνιστοῦ ἐντελῶς προκλητικῶς ἀντιμετωπίζει ἡρωϊκόν θάνατον, μέσω τοῦ φωτός τῆς ἐλευθερίας, ὡς τῆς κατ ’ ἐξοχήν προετοιμασίας διά τήν μεγάλην θυσίαν. Ὑπό τήν ἔποψιν αὐτήν, ἡ ἡρωική ψυχή τοῦ λαϊκοῦ ἀγωνιστοῦ τοῦ ἔπους τοῦ ΄40, ἀλλά και τῶν ἡγετῶν τοῦ, εἶναι ἕνα θησαυροφυλάκιον ἀρετῶν καί ἀξιῶν ἐντός τοῦ ὁποίου ἔχουν ἐξαγνισθῆ τόσον τά σφάλματα ὅσον καί αἱ παραλεί-

ψεις καί αἱ πολιτικοκοινωνικαί διαφοροποιήσεις καί ἀντιπαραθέσεις. Ἀτυχῶς διά τήν ἐποχήν ἐκείνην τά μεγάλα ἐλαττώματα τῶν Ἑλλήνων ταχέως ἀνεφύησαν μετά τήν ἐποποιία τοῦ ΄40 καί ἐν μέρει κατέστρεψαν τήν αἴγλην τοῦ ὑπερτάτου ἐκείνου ἀγῶνος.

ΤΟ ΕΠΟΣ ΤΟΥ ΄ 40 ΚΑΙ Η ΔΙΑΛΕΚΤΙΚΗ ΤΟΥ ΜΕ ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΜΑΣ

Τά ἱστορικά γεγονότα τῆς μάχης τῶν Ἑλλήνων καί τῶν Ἑλληνίδων κατά τοῦ φασισμοῦ καί τοῦ ναζισμοῦ ἔχουν πλέον καταγραφῆ καί ἀποτελοῦν πολύτιμον παρακαταθήκην ὄχι μόνον τῆς ἑλληνικῆς ἀλλά καί τῆς παγκοσμίου Ἱστορίας. Τά ἐν προκειμένῳ ἀνακύπτοντα ἐρωτήματα ἀναφέρονται κυρίως καί πρωτίστως εἰς τήν διαλεκτικήν σχέσιν μεταξύ τῆς προθετικότητος τῆς συνειδήσεως τῶν προγόνων μας καί ἡμῶν τῶν ἐχόντων τήν πνευματικήν, τήν κοινωνικήν, τήν ἠθικήν καί τήν πολιτικήν εὐθύνην τῆς πατρίδος μας, δηλονότι ὅλων τῶν Ἑλλήνων καί τῶν Ἑλληνίδων τῆς ἐποχῆς μας.

α) Τό ἔπος τοῦ 1940 εἶναι πρωτίστως μία ἱστορική καί μάλιστα ἠθική πρᾶξις. Πρόκειται περί τῆς συγκλονιστικῆς ἀπαντήσεως τῶν προγόνων μας ΟΧΙ εἰς τήν ἰταμήν πρόκλησιν τῶν δυνάμεων τοῦ σκότους.

β) Ἡ ἐπιταγή τῆς ἱστορίας εἶναι νά ὁδηγῆται ἡ συνείδησις τοῦ ἱστορικοῦ, ἀλλά καί παντός ὑπευθύνου πολίτου εἰς τήν πιστήν ἀναπαράστασιν τῶν γεγονότων, δίχως ἰδεολογικήν, κομματικήν, κοινωνικοπολιτικήν καί οἰκονομικήν ἰδεοληψίαν. Εἰς τήν ἱστορίαν τίθενται σκοποί, στόχοι καί οὐδέποτε σκοπιμότητες καί συμφέροντα.

γ) Τό ἔπος τοῦ 1940 παραμένει ὡς τό κορυφαῖον ἱστορικόν γεγονός ὁλοκλήρου τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἱστορίας, πού ἐπηρέασε τό ἱστορικόν γίγνεσθαι ὅλων τῶν Εὐρωπαϊκῶν λαῶν καί ὄχι μόνον. Εἶναι τό κομβικόν ἱστορικόν σημεῖον τῆς ἱστορικῆς καί πνευματικῆς αὐτογνωσίας ὅλων τῶν Εὐρωπαίων.

δ) Τό Ἔπος τοῦ 1940 εἶναι ἡ συνεχής ἀναφορά τῆς ἱστορικῆς ὑπενθυμίσεως πρός τούς λαούς τῆς Εὐρώπης τῶν τεραστίων πολιτικῶν, οἰκονομικῶν καί πνευματικῶν εὐθυνῶν τῶν ἔναντι τοῦ γενναίου Ἕλληνος μαχητοῦ, εἰς τόν ἡρωϊσμόν τοῦ ὁποίου ὀφείλεται τό σημερινόν εἶναι καί γίγνεσθαι ὅλων των Εὐρωπαίων πολιτῶν.

Η παρουσία στην εκδήλωση του Σεβ. Γουϊνέας κ.κ. Γεωργίου και του π.Ελευθ. Χαβάτζα αποτέλεσε ιδιαίτερη ευλογία για το Σύλλογό μας.

ε) Ὅπως ἔγραφε τήν ἐποχήν ἐκείνην ὁ δημοσιογράφος Γεώργιος Βλάχος, κορυφαῖος ἀρθρογράφος τῆς Καθημερινῆς, «τό ἑλληνικόν ἔθνος δέν ἔκανε πρῶτον λογαριασμούς τῶν δυνάμεών του καί τήν σύγκρισίν των μετά τῶν ἀντιστοίχων τοῦ ἄξονος Ἰταλίας - Γερμανίας. Τόν μόνον λογαριασμόν πού ἦτο δυνατόν νά κάμουν οἱ ἀγωνισταί τοῦ ἔπους τοῦ ΄40, ἦτο ὁ λογαριασμός μέ τήν ἱστορίαν των, τήν καταγωγήν των, τάς ἀξίας τοῦ πολιτισμοῦ των, καί ὡς ἐκ τούτων οὐδέποτε διενοήθησαν νά διακυβεύσουν τήν ἐλευθερίαν των. Ἡμεῖς τί πράττομεν σήμερον; Ποῖον ἐθνικόν στόχον ἔχομεν ὡς ἔθνος, ὡς κράτος, ὡς πολῖται, ὡς πρόσωπα μέ γρηγοροῦσαν τήν συνείδησίν μας;

στ) Ὑπενθυμιζομεν, ἄκρως ἐπικαίρως: Ἡ Ἑλλάς τοῦ 1940 ἦτο ἀδύνατος οἰκονομικῶς, ὁ ἐξοπλισμός της ἀπηρχαιωμένος, παρά τάς προσπαθείας τῆς τότε πολιτικῆς καί στρατι-

ωτικῆς ἡγεσίας. Ὁ λαός ἦτο, ὅπως δυστυχῶς πολλάκις συμβαίνει, ἀκόμη καί σήμερον ἀπό τάς συνεχεῖς ἀντιδικίας καί ἀντιπαλότητας τῶν πολιτικῶν ἡγετῶν, ἀπογοητευμένος καί προσεπάθησε νά ἐνσαρκώση τό ὄνειρον τῆς ἐλευθερίας τοῦ λαοῦ καί νά ἐμπνεύση εἰς τούς μαχητάς τόν ὑπέρ πάντων ἀγῶνα. Τό θρυλικόν "Οχι τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ὅπως ἐλέχθη ὑπό τοῦ ἡγέτου του Ἰ. Μεταξά, ὑπῆρξεν τό πρῶτον καί ἀποφασιστικόν ράπισμα τῶν Ἑλλήνων κατά τῶν βιαστῶν τῆς ἐλευθερίας καί τῆς αὐτοκυριαρχίας ἑνός εὐρωπαϊκοῦ λαοῦ, τῆς ἱστορικά καθαγιασμένης μήτρας ὅλων τῶν εὐρωπαϊκῶν λαῶν. Δέν εἶναι τυχαῖο τό γεγονός ὅτι καί σήμερον ὑπό τάς γνωστάς καί ἀγνώστους συνθήκας διαβιώσεως τῶν Εὐρωπαϊκῶν λαῶν ἀκούγεται τό ὑψηλόφρον σύνθημα καί μήνυμα: «Εἴμεθα ὅλοι Ἕλληνες».

ζ) Τιμή καί δόξα εἰς τάς Ἑλληνίδας τοῦ ἔπους τοῦ ΄40. Ἐκτύπησαν τόν εἰσβολέα, ἀρνήθησαν νά δώσουν «γῆν καί ὕδωρ» εἰς τόν κατακτητήν καί εἰδικώτερον αἱ γυναῖκες τῆς Πίνδου καί τῆς Μάχης τῆς Κρήτης ὑπερέβησαν εἰς πολεμικόν καί ἠθικόν ἀνδρισμόν τήν σιδηρόφρακτον μηχανήν τῶν εἰσβολέων. Ἄς ἀφήσωμεν καί σήμερον ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐθνικοῦ αὐτοῦ χώρου τά ἄνθη τῆς τιμῆς εὐλαβείας μας πρός ὅλας τά γυναικείας μορφάς τοῦ ἔπους τοῦ ΄ 40 καί ἄς καλέσωμεν τάς σημερινάς Ἑλληνίδας, πού δίνουν ἐξ ἴσου σκληρούς ἀγῶνας εἰς τήν κοινωνίαν, τήν ἐπιστήμην καί τήν ἐθνικήν ὑπερηφάνειαν νά ὁμοιάσουν πρός τάς θρυλικάς μορφάς τῶν ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ τοῦ ὑπέρ τῆς ἐλευθερίας ἀγῶνος.

ΗΜΕΙΣ ΚΑΙ ΤΟ ΕΠΟΣ ΤΟΥ 1940

Ἡ ἡρωική ἑλληνική ψυχή, ἡ γενναία ἑλληνική ψυχή, τό ἀπιστεύτου μεγαλείου ἑλληνικό φρόνημα ἐνεργεῖ ἀκόμη καί θαύματα εἰς τήν ἱστορικήν μας ἐξέλιξιν. Ὅμως, δυνάμεθα ἡμεῖς, Ἕλληνίδες καί Ἕλληνες τοῦ ἱστορικοῦ ἔτους 2012, τῆς ἑκατονταετίας τῶν πολέμων τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Μακεδονίας μας, νά κοινωνήσωμεν διαλεκτικῶς μετά τῶν ἡρωικῶν μορφῶν τοῦ ἔπους τοῦ 1940, ἀλλά καί τοῦ 1912; Ἔχομεν ἄραγε τόν ψυχισμόν ἤ ἀκόμη καί τήν τόλμην, τήν εὐθύτητα, νά ἀτενίσωμεν, δίχως παρεμβατικάς δικαιολογίας, τά ὑψηλά μεγέθη τῶν ἡρώων αὐτῶν; Ἀσφαλῶς ἡ ἱστορία καταγράφει, καί, ὀρθῶς πράττει, τάς μεταξύ των ἔριδας, τάς φιλονεικίας, τήν φιλοπρωτίαν ἐνίων ἡγετῶν, τάς μωροφιλοδοξίας, τάς συκοφαντίας, τάς προδοσίας, πού παρά λίγο ὅπως καί κατά τήν ἐπανάστασιν τοῦ 1821, νά στοιχίσουν ἀνεπανορθώτους ζημίας εἰς τήν ὑπόθεσιν τῆς ἐθνικῆς μας ἐλευθερίας ἀλλά καί τῆς ἐδαφικῆς ἀκεραιότητος τῆς πατρίδος μας. Βεβαίως, πρόκειται διά τάς ἐπικινδύνους μελανάς σελίδας τῆς ἱστορίας μας. Παρά ταῦτα, τό "Επος τοῦ 1940 διετηρήθηκε ὡς ὁμαδική λαϊκή ἔκρηξις, μεταβάσεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀπό τό ἁπλοῦν Εἶναι τῆς ὑπάρξεώς του εἰς τό «Πλέον - Εἶναι» τῆς ἱστορικῆς καταξιώσεώς του, διότι οἱ μαχηταί ἔφεραν ὅλο τό ἔθνος εἰς τήν τροχιάν τῆς ἱστορικῆς μεγαλωσύνης του.

Ἡ σημερινή Ἑλλάς, βυθισμένη εἰς τήν καταναλωτικήν της λαγνείαν καί τόν ἄκρατον ὑλισμόν της, εἶναι δύσκολον νά κατανοήση τήν ψυχοσυνθεσιακήν δομήν τῶν ἡρώων τοῦ 1940. Σήμερον, ἐν πολλοῖς κυριαρχεῖ ὁ κυνισμός τῆς μαζοποιήσεως τῆς κοινωνίας, τοῦ ὠχαδελφισμοῦ καί τοῦ ἀτομικισμοῦ. Τότε οἱ Ἕλληνες καί αἱ Ἑλληνίδες ἐκράτησαν τήν ἐθνικήν των ταυτότητα καί τήν Ὀρθόδοξον χριστιανικήν των πίστιν, ἠγωνίσθησαν διά τήν ἐδαφικήν καί τήν πνευματικήν ἀκεραιότητα τῆς πατρίδος μας, ἔναντι τῆς αὐθαιρεσίας τῶν φασιστῶν - ναζιστῶν. Τότε ἔδωσαν καί τό αἷμα των διά τήν πατρίδα.

Ἀπό τήν ἐποχήν τοῦ ἔπους τοῦ ΄40 μέχρι σήμερον ἔχουν συντελεσθῆ κοσμογονικαί ἀλλαγαί εἰς τήν παγκόσμιον κοινότητα. Ὅμως παρά τήν ἐκπληκτικήν πρόοδον τῆς

τεχνολογίας, στασιμότης ἐπικρατεῖ τόσον εἰς τήν δυναμικήν σχέσιν τῶν λαῶν ὅσων καί εἰς τάς ἀρχάς τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου καί τόν σεβασμόν τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων, τῶν πτωχῶν, τῶν ἀνέργων νέων καί νεανίδων, τῶν πασχόντων ἐν γένει συνανθρώπων μας. Προκειμένου νά ἱκανοποιηθοῦν τά δίκαια ἤ ἄδικα συμφέροντα τῶν μεγάλων, δανειστῶν ἤ δυναστῶν τῶν μικρῶν καί ἀνυπερασπίστων λαῶν, ἡ ἀνθρωπίνη προσωπικότης παγερῶς τίθεται εἰς τό περιθώριον, ἄν ὄχι εἰς τόν λάκκον τῶν λεόντων, διά νά κατασπαραχθούν ἀπό τούς αἱμοδιψεῖς ἐντολοδόχους τῶν διεθνῶν συμφερόντων. Σήμερον ὑπάρχουν νέαι προκλήσεις καί κίνδυνοι ἀπείρως καταλυτικοί ἀπό τήν ἐποχήν τοῦ ΄40. Σήμερον τά ἔθνη δέν καταλαμβάνονται μέ τάς λόγχας ἀλλά μέ τήν ραδιοακτινοβολίαν τῆς πνευματικῆς, κοινωνικῆς καί οἰκονομικῆς ἀφαιμάξεως. Δημιουργοῦνται συνθῆκαι πού ὁδηγοῦν τούς πολίτας εἰς τήν αὐτο-

Η Παιδαγωγός-Μεταπτυχιακή φοιτήτρια δ.Ι.Φουσέκη εκπροσωπεί στην εκδήλωση τον κύκλο νεανίδων του ΠΧΟΟΙ «Άνοιγμα Νεανικής Καρδιάς»

κτονίαν, πρᾶξιν καταδικαστέαν ἀπολύτως καί ὑπό τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μας ἀλλά καί ὑπό τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Φιλοσοφίας.

Ἑλληνίδες, Ἕλληνες, ἀγαπημένα μου Ἑλληνόπουλα,

Ἡ Ἑλλάς τοῦ 1940, ἔχει σχέσιν μέ τήν Ἑλλάδα τοῦ 2012; Ἀτυχῶς τό Ἔθνος μας σήμερον βάλλεται καί ἀφυδατώνεται συνεχῶς. Κυρίαρχον πρόβλημά μας δέν εἶναι ἡ προάσπισις τοῦ πλέγματος τῶν ἠθικῶν, τῶν πνευματικῶν καί τῶν ἱστορικῶν μας ἀξιῶν, κυρίως ἡ γλῶσσα μας, ἀλλά ἡ οἰκονομία, ὡς εὐμάρεια, εὐδαιμονία, ὡς ἀλόγιστος πλουτισμός τῶν ὀλίγων, τῶν ἐπιόρκων κάθε ἠθικῆς καί νομικῆς τάξεως, καί ἀσφαλῶς τῶν ἐκλεκτῶν τῶν δυνάμεων ἐκείνων πού φθονοῦν καί ἐπιβουλεύονται τάς ἀρχάς καί τάς ἀξίας τοῦ λαοῦ.

Λοιπόν, τί δέον γενέσθαι, τί πρέπει νά γίνῃ;

Τό ζητούμενον ἐν προκειμένῳ εἶναι ἡ δυνατότης ὅλων μας νά ἐπικοινωνήσωμεν ἠθικῶς καί πνευματικῶς μέ τόν ἑαυτόν μας καί ἐν συνεχείᾳ νά τολμήσωμεν, ναί νά τολμήσωμεν νά ἐνταχθῶμεν εἰς τήν ἑλληνικήν ἱστορίαν, μέ ὅλας τάς ἐν τῷ μεταξύ δεσμεύσεις καί ὑποχρεώσεις μας.

Τό ζητούμενον εἶναι ἕνα καί μοναδικόν. Θά τολμήσωμεν;

Νά τιμήσωμεν ἀλλά καί νά καταξιώσωμεν τήν ἰδιότητά μας τήν καταγωγήν μας, τό ὄνομά μας. Νά μήν εὐτελίσωμεν καί νά μην προσβάλλωμε τήν θυσίαν τῶν προγόνων μας τοῦ ἔπους τοῦ ΄40, καί παραφράζοντας τό ρητόν τοῦ Μενάνδρου, **«ὡς χαρίεν ἔστ΄ ἄνθρωπος ὅταν ἄνθρωπος ἦ» νά κάνωμεν πρᾶξιν τό ἰδικόν μας ρητόν: «ὡς χαρίεν ἔστ’ Ἕλλην καί Ἑλληνίς, ὅταν Ἕλληνες καί Ἑλληνίδες εἰσίν».**

Κωνσταντίνος Νιάρχος
Καθηγητής Φιλοσοφίας
Πανεπιστημίου Αθηνών

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΜΑΣ

ΛΕΙΒΑΔΙΑ

28-08-2012

Αξιότιμε κ. Πρόεδρε,
Αγαπητοί φίλοι της Ιεραποστολής
του Παραρτήματος Λειβαδιάς του Π.Χ.Ο.

«Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε»·

Σας γράφω από τη μακρινή Ουγκάντα για να σας μεταφέρω τα νέα μας. Πρώτα όμως θα ήθελα να σας ευχαριστήσω για την αγάπη σας προς εμάς και την ιεραποστολή. Ελάβαμε το χρηματικό ποσό των χιλίων ευρώ, γραφική ύλη, λιβάνι και φάρμακα, που είχατε την καλοσύνη να μας στείλετε και σας ευχαριστούμε θερμά.

Γενικά δυσκολευόμαστε πολύ τελευταία, λόγω της οικονομικής κατάστασης στην οποία βρίσκεται η Ελλάδα μας. Η κατάσταση αυτή μας έχει πειράξει πολύ και η μεγάλη προσπάθεια που έχει γίνει τα τελευταία είκοσι χρόνια βρίσκεται σε μεγάλη δοκιμασία. Το ενθαρρυντικό είναι ότι υπάρχουν αρκετές ενορίες που μπορούν να σταθούν μόνες τους αρκεί να υπάρχει καλή οργάνωση, συμμετοχή και διάπραξη από όλους μας.

Σας παρακαλώ να μεταβιβάσετε τις ευχαριστίες μας ειδικά στα παιδιά των διάφορων σχολείων που μας δείξανε συμπαράσταση στέλνοντάς μας από το υστέρημά τους σε μια δύσκολη εποχή. Ίσως δεν μπορούν να διαπιστώσουν ότι αυτό που κάνανε είχε μεγάλη σημασία για μας, αφού δεν ξέρουν και πολύ τη δική μας κατάσταση. Αρκεί να μάθουν ότι ένα παιδί εδώ μπορεί να χάσει το σχολικό έτος για ένα μολύβι ή στυλό ή ένα τετράδιο. Πείτε τους επίσης, ότι εδώ τα παιδιά μαθαίνουν να γράφουν, γράφοντας με ένα ξυλάκι στην άμμο, αφού το μολύβι και το τετράδιο είναι μόνο γι' αυτούς που έχουν μάθει να γράφουν καλά καλά!

Προσευχόμαστε για τη σταθεροποίηση της Ελλάδας.

π. Ιωάννης Κιμπούκα

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΜΑΣ

ΘΗΒΑ

- Στις 9/10 έγινε η έναρξη της ιεραποστολικής περιόδου με την τέλεση της Θείας Λειτουργίας του Απ. Ιακώβου.
- Τιμήθηκε η μνήμη του Αγίου Νέστορα με Θεία Λειτουργία στο ναΰδριο του συλλόγου μας.
- Άρχισαν οι συναντήσεις μελέτης Αγίας Γραφής με τον Αρχιμανδρίτη Νικόδημο Κάστιζα.
- Την 28η Οκτωβρίου πραγματοποιήθηκε εορταστική εκδήλωση με την ευκαιρία της Εθνικής Επετείου του 1940 με κύριο ομιλητή τον κ. Ιωάννη Λιάκο καθώς και τραγούδια και απαγγελία.

Ο Πρόεδρος του Παραρτήματος Θηβών κ. Θ. Ματσαγγούρας, φίλοι και συνεργάτες της Ιεραποστολής παρακολουθούν την εορτή για το έπος του ' 40.

Η κ. Ελένη Ματθαίου, μέλος του Συλλόγου μας, κατά την εορτή της 28ης Οκτωβρίου παρουσιάζει μια ωραιότατη απαγγελία

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΚΡΑΤΗΣΗΣ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Κορυδαλλός 28-11-2012
Αρ. Πρωτ.: 8260

Προς τον
Πανελλήνιο Χριστιανικό Όμιλο
Ορθοδόξου Ιεραποστολής
Τρυγόνος 5-7, Τ.Κ. 11364, Αθήνα

Με την παρούσα επιστολή θα θέλαμε αφενός να εκφράσουμε τις θερμότατες ευχαριστίες μας για την προσφορά σε είδη ρουχισμού (76 κούτες με ρούχα) για τις κρατούμενες του καταστήματός μας και αφετέρου να τονίσουμε την σπουδαιότητα της αλτρουιστικής αυτής πράξης, καθώς η ανάγκη των κρατουμένων είναι μεγάλη, τόσο σε είδη πρώτης ανάγκης, όσο και σε ρούχα.

Τέτοιου είδους ευγενικές προσφορές συμβάλλουν στην κάλυψη των βασικών αναγκών, κυρίως των απόρων κρατουμένων, αλλά και στην ηθική και ψυχολογική στήριξή τους. Η στήριξη αυτή συμβάλλει θετικά στην ψυχολογία των κρατουμένων, οι οποίες αντιλαμβάνονται ότι υπάρχουν ευαισθητοποιημένοι άνθρωποι, οι οποίοι κινητοποιούνται για συνανθρώπους τους που βρίσκονται στο «κοινωνικό περιθώριο».

Η ευγενική προσφορά της ήταν πολύτιμη. Σας ευχαριστούμε θερμά και ελπίζουμε σε μια περαιτέρω συνεργασία.

Η κοινωνική λειτουργός
Μ. Διβριώτου

Ο Διευθυντής κ.α.α.
Χ. Γιαννακόπουλος

«ἐν φυλακῇ ἤμην,
και ἤλθετε πρός με.»
(Ματθ. κε, 36)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΚΡΑΤΗΣΗΣ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΑΝΔΡΩΝ

Κορυδαλλός 28-11-2012
Αρ. Πρωτ.: 8260

Προς τον
Πανελλήνιο Χριστιανικό Όμιλο
Ορθοδόξου Ιεραποστολής
Τρυγόνος 5-7, Τ.Κ. 11364, Αθήνα

Με την επιστολή μας αυτή επιθυμούμε να σας εκφράσουμε τις θερμές μας ευχαριστίες καθώς και την ικανοποίησή μας για την ενίσχυση της προσπάθειάς μας, προκειμένου να καλυφθούν οι ανάγκες των κρατουμένων μας σε είδη ενδυμασίας.

Η προσφορά σας αυτή είναι πραγματικά πολύτιμη, επειδή καλύπτει βασικές ανάγκες των ατόμων που έχουν βρεθεί στην ειδική αυτή κατάσταση και επίσης αποδεικνύει ότι υπάρχουν φορείς με κοινωνική ευαισθησία και ανθρωπιστική αλληλεγγύη, όπως εσείς, που δραστηριοποιούνται και αναπτύσσουν θετική όραση για συνανθρώπους μας που βρίσκονται στο περιθώριο.

Σας επισυνάπτουμε τη σχετική απόδειξη παραλαβής των ειδών και ευελπιστούμε και στη μελλοντική συνεργασία και συνεισφορά σας.

Ο Διευθυντής κ.α.α.
Χ. Γιαννακόπουλος

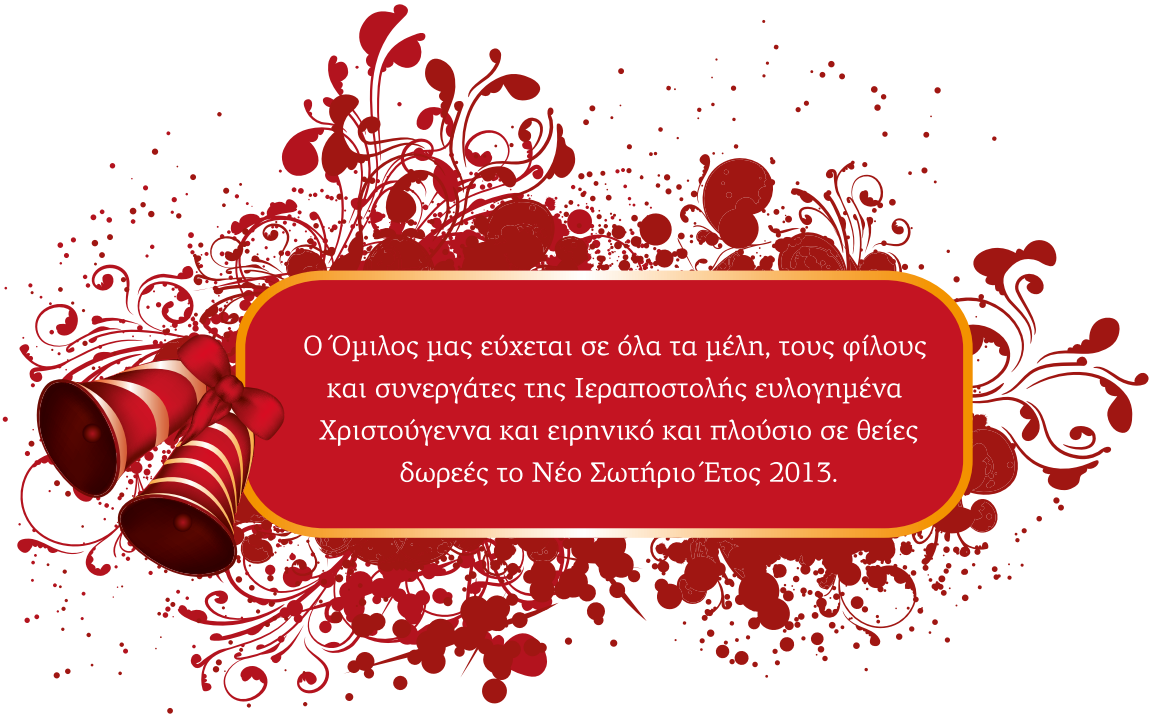

ΑΝΟΙΚΤΟ ΠΑΡΑΘΥΡΟ ΣΤΗΝ

"Το Άγιο Πνεύμα "όπου θέλει πνει" και όποιον θέλει φωτίζει για να φανερώνονται τα φοβερά -εξαίσια και θαυμαστά επιτεύγματα του Θεού.
Από την μια μπορεί ως άνθρωποι να βουλιάζουμε από τις αμαρτίες, μα ο Πανάγαθος και στοργικός Θεός - Πατέρας μας, μας κρατάει από το χέρι, μας οδηγεί και ενισχύει στην πίστη και στη σωτηρία...
...έτσι ώστε όλοι μαζί να συνεχίσουμε να εργαζόμαστε και να κάνουμε κόπο για τον αμπελώνα του Κυρίου, πάντοτε προς Δόξαν Του!"

π. Ερμολάος Ιατρού

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΜΑΛΑΟΥΪ (MALAWI)

Το φωτογραφικό υλικό εστάλη στον Όμιλό μας από τον ιεραπόστολο πατήρ Ερμόλαο Ιατρού στο Blantyre, Malawi, Central Africa.

PATRIARCAT CREC ORTHODOXE D' ALEXANDRE
DE TOUTE L' AFRIQUE
ARCHEVECHE D' AFRIQUE CENTRALE
L' ARCHEVEQUE

Kinshasa 30-11-2012

Πρός τήν Ἀξιότιμον Πρόεδρον καί τά μέλη τοῦ Διοικητικού Συμβουλίου τοῦ Πανελληνίου Χριστιανικοῦ Ὁμίλου Ὀρθοδόξου Ἱεραποστολής

Εἰς Ἀθήνας

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε καί ἀγαλλιᾶσθε ἐν τῇ χάριτι Αὐτοῦ.

Μετά πολλῆς ἀγάπης καί εὐγνωμοσύνης ἔρχομαι νά σᾶς εὐχαριστήσω διά τήν ἀγάπη σας καί τήν προσφορά σας εἰς τόν δύσκολο, ἀλλά ὡραίο ἀγῶνα τῆς Ἱεραποστολῆς. Συνεκινήθην ἀπό τήν ἀγαθή σας προαίρεσι καί τήν ἄμεσον ἀνταπόκρισι εἰς τό κάλεσμά μας.

Σαμαρεῖτες τοῦ κόσμου τούτου δέν ἀντιπαρήλθατε τούς ἀδελφούς σας, ἀλλά μέ τήν δύναμι τῆς προαιρέσεως σας καί τῆς ἀγάπης σας κάνατε τό πάν διά νά τούς βοηθήσετε.

Ὁ Θεός τοῦ ἐλέους βλέπει καί εὐλογεῖ καί αὐξάνει τά ἀγαθά, διότι ἡ ἐλεημοσύνη ἐκφράζει τήν ἀγάπη Του.

Ὁ καθείς προσωπικῶς καί ὅλοι μαζί ἀποδείξατε ὅτι εἴσασθε γνήσιοι μαθηταί τοῦ μεγάλου διδασκάλου τῆς ἀγάπης Χριστοῦ καί εὔχομαι νά ἀκούσετε ἀπό Αὐτόν τό: «Εἰσέλθετε εἰς τήν χαράν τοῦ Κυρίου σας».

Εὐχαριστῶν ἐκ βαθέων διά τήν ὑλικήν βοήθειάν σας πρός τό ἱεραποστολικόν ἔργον τῆς Ἱ. Μητροπόλεως μας, τήν ἀποστολήν ἀγαθῶν, παρακαλῶ νά μή μάς λησμονεῖτε εἰς τίς προσευχές σας διά νά ἐνδυναμωνόμεθα εἰς τήν διακονίαν μας ἐκεῖ εἰς τό περιβόλι τοῦ Θεοῦ, τήν Μαύρη Ἤπειρο μέ τίς λευκές καί ὄμορφες ψυχές.

Ἐπ᾽ εὐκαιρίᾳ δέ τῶν ἑορτῶν τοῦ δωδεκαημέρου εὔχομαι πατρικώς πλούσιαν τήν χάριν τοῦ Ἐπιφανέντος Χριστού, τό δέ νέον ἔτος 2013 νά εἶναι καρποφόρον καί πλῆρες θείων εὐλογιῶν.

Μετά τῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης καί πατρικῶν εὐχῶν

† Ὁ Κεντρώας Νικηφόρος

Επίσκεψη στη ζούγκλα του Κεντρώας Νικηφόρου

Πρώτη φορά έβλεπαν λευκό. Πρώτη φορά επίσκοπο. Έπιαναν τα χέρια του λευκού επισκόπου να δουν πώς είναι το δέρμα των λευκών. Χαίρονταν τα παιδιά, ευχαριστούσαν οι γέροι, χόρευαν οι γυναίκες και οι νέοι. Ένα πρωτοφανές πανηγύρι είχε στηθεί. Είχαν έρθει και από μακρινά χωριά, 70 χιλιόμετρα με τα πόδια. Περίμεναν μέρες τον επίσκοπό τους.

ΚΙΒΩΤΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
ΜΗ ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΙΔΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΜΗΤΕΡΑΣ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ

Ζηνοδώρου 3 και Καλλικλέους, 10442 Κολωνός
Τηλ. & Fax 210 5141935, www.kivotostoukosmou.gr, www.anthropos.gr

Αθήνα 9/11/2012

Προς τον Πανελλήνιο Χριστιανικό Όμιλο Ορθοδόξου Ιεραποστολής

Αξιότιμοι,

Με μεγάλη χαρά δεχθήκαμε χειρονομία αλληλεγγύης από σας, την προσφορά, δωρεά, φαρμάκων (7 κιβώτια) για την ενίσχυση του έργου μας.

Είμαστε σε μια συνεχή προσπάθεια βελτίωσης των συνθηκών διαβίωσης των παιδιών και σε αυτό συμβάλατε με τον τρόπο σας θετικά.

Παρακαλώ δεχθείτε ένα μεγάλο, θερμό ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ από όλους εμάς εδώ στην Κιβωτό, για τα είδη που μας χορηγήσατε, και για τα ευγενικά σας συναισθήματα και τον ανθρωπισμό σας προς το απροστάτευτο παιδί.

Καθώς η Κιβωτός βρίσκεται σε μια συνεχή ανάγκη πόρων ελπίζουμε να συνεχίσουμε να έχουμε τη συμπαράστασή σας.

Ο Θεός να έχει πάντα καλά εσάς και τους οικείους σας.

Με εκτίμηση
Πρεσβυτέρα Σταματία Γεωργαντή
Πρόεδρος
Κιβωτός του Κόσμου

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΠΑΣΩΝ ΧΩΡΩΝ ΤΣΕΧΙΑΣ ΚΑΙ ΣΛΟΒΑΚΙΑΣ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΙΧΑΛΟΥΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΚΑΣΣΟΒΙΑΣ

Εν Michalovce τη 12η Νοεμβρίου 2012

Αριθμ. πρωτ. 631/2012

Πανελλήνιος Χριστ. Όμιλος Ορθοδόξου Ιεραποστολής
Κυψέλη, Αθήνα
Ελλάς

Αγαπητοί μου φίλοι και αδελφοί,

Εν ονόματι της καθ' ημάς Ι. Μητροπόλεως Μιχαλουπόλεως και Κασσοβίας σας ευχαριστώ για το δώρο, το οποίο χρησιμοποιήθηκε για την αποπεράτωση του Ι. Μητροπολιτικού Ναού Αγ. Ιωάννου του Ελεήμονος στο Κοσίτσε (Κασσοβία) Σλοβακίας. Ο Κύριός μας να ευλογεί το έργο σας, διότι και στις δύσκολες οικονομικές συνθήκες δεν ξεχνάτε τους αδελφούς σας στο εξωτερικό.

Μετ' ευγνωμοσύνης και ευλογίας
Ο Μητροπολίτης
† Ο Μιχαλουπόλεως και Κασσοβίας Γεώργιος

ΜΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΣΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΤΟΥ ΠΑΠΙΣΜΟΥ ΣΤΗΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΥΡΩΠΗ.

Αποκλειστική συνέντευξη από τον εφημέριο π. Μάρκο (Μάρεκ στα Πολωνικά), της ενορίας των Αγίων Κων/νου και Ελένης στην πόλη Ζγόρζελετς της Πολωνίας.

1) Ποια είναι η εικόνα που παρουσιάζει η Ορθόδοξη εκκλησία της Πολωνίας σήμερα;

Η Ορθόδοξη Εκκλησία της Πολωνίας μετά το 2ο Παγκόσμιο Πόλεμο είχε πάρα πολλές δυσκολίες με το κομμουνιστικό καθεστώς. Μετά το 1991 ξεκίνησε την πρόοδό της, κτίζοντας καινούργιους ναούς, μοναστήρια κτλ. Η Εκκλησία μπορεί να διδάσκει τους νέους στα σχολεία. Μέχρι τότε αυτό ήταν απαγορευμένο καθώς και η κατήχηση που γινόταν σχεδόν παράνομα στις εκκλησίες ή στα σπίτια των ενοριτών.

Σήμερα η Ορθόδοξη Εκκλησία της Πολωνίας έχει περίπου 600.000 πιστούς, 423 ναούς, 11 μοναστήρια και ησυχαστήρια. Μεγάλο ρόλο παίζουν νεανικές αδελφότητες κοντά σε κάθε ενορία υπό την επίβλεψη του ιερέα. Η δική μας ενορία, των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης βρίσκεται στην επαρχία του Βρότσλαφ και Στετίνο, την οποία ποιμαίνει ο Αρχιεπίσκοπός μας κ.κ. Ιερεμίας.

2) Η Πολωνία θεωρείται κατεξοχήν χώρα των Ρωμαιοκαθολικών. Αυτό το γεγονός επηρεάζει την ιεραποστολική, πνευματική & κοινωνική δραστηριότητά σας ως ορθόδοξη κοινότητα;

Οι περισσότεροι έτσι νομίζουν, όμως στην Πολωνία, που έχει 38 εκ. κατοίκους, εκτός των ρωμ-καθολικών υπάρχουν και άλλες ομολογίες και θρησκείες. Η Ορθοδοξία είναι η δεύτερη θρησκεία στη χώρας μας κατά το ποσοστό. Στις ανατολικές περιοχές υπάρχουν πόλεις που έχουν περισσότερο από το 50% ορθοδόξους κατοίκους καθώς και χωριά που μένουν μόνο ορθόδοξοι.

Αυτό είναι συμπέρασμα του γεγονότος ότι λαοί που μένουν εκεί πάντα διατήρησαν την πίστη των προγόνων τους και ότι ο ρωμ-καθολικισμός ήταν μια εισερχόμενη

ξένη θρησκεία από τη δύση. Η κατάσταση είναι εντελώς διαφορετική στην κεντρική Πολωνία, όπου πιστοί είναι πάρα πολύ λίγοι (εκτός των μεγάλων πόλεων π.χ. Βαρσοβίας, Λοτζ κτλ.). Δυτικές περιοχές της Πολωνίας ενσωματώθηκαν στα σύνορά μας μετά το 2ο Παγκόσμιο Πόλεμο, από τα εδάφη της Γερμανίας. Οι ορθόδοξοι ήρθανε εδώ είτε για δουλειά είτε με τη βία - ως μετανάστες από τα ανατολικά και νότια μέρη της Πολωνίας (λεγόμενη "Επιχείρηση Βιστούλα"). Το πολωνικό κράτος έδωσε εντολή όλοι οι μη ρωμαιοκαθολικοί να φύγουν από τα πατρικά τους σπίτια. Αυτοί μεν, που άλλαξαν την πίστη τους στον παπισμό μπορούσαν να μείνουν. Αυτούς δε, που κράτησαν την ορθόδοξη πίστη τους, τους σκόρπισαν στις δυτικές περιοχές, προσέχοντας να μη μένουν σε ένα χωριό περισσότερο από 2-3 ορθόδοξες οικογένειες. Το κράτος είχε ως σκοπό να καταστρέψει την θρησκευτική ταυτότητα αυτών των λαών. Πάρα πολλοί, απ' το φόβο και το εκβιασμό άλλαξαν την πίστη τους. Αρκετοί όμως, παρά τούς κινδύνους, απειλές και διωγμούς οργάνωσαν την εκκλησιαστική ζωή στην καινούργια επαρχία της Εκκλησίας μας. Οι ιερείς τότε ήταν πραγματικοί ιεραπόστολοι, άξιοι μιμητές μεγάλων αγώνων των αγίων Αποστόλων. Στην επαρχία μας ήρθαν αρκετοί Έλληνες - πολιτικοί μετανάστες. Μεταξύ αυτών ήταν και ο π. Θεόδωρος Τσαλδίκας, μέχρι το 1976 που είχε ενταχθεί στον κλήρο της Εκκλησίας μας. Δυστυχώς, πολλές προσπάθειες για την προσέλκυση των μεταναστών από την Ελλάδα φάνηκαν ατυχείς, για διάφορους λόγους.

Αυτή η κατάσταση δεν βοηθάει στην κανονική λειτουργία των ενοριών. Οι αρχές, στις περισσότερες περιπτώσεις μεροληπτούν, και όταν πρόκειται για θέματα της Εκκλησίας μας, οι υπάλληλοι πρώτα, συμβουλεύονται τους εκπροσώπους της ρωμαιοκαθολικής εκκλησίας. Καλό παράδειγμα θα είναι η δική μας ενορία, την οποία η Εκκλησία μας προσπαθεί να ανεγείρει από το 1952 μέχρι το 2000. Εμείς δε σχεδόν 5 χρόνια προσπαθούσαμε να πάρουμε άδεια να κτίσουμε ενοριακό σπίτι, με την αίθουσα για συναντήσεις, κατήχηση και αγιογραφία.

Η στάση των ρωμαιοκαθολικών προς τους ορθοδόξους δεν είναι ίδια παντού. Μερικές φορές περιέχει φιλία και σεβασμό και άλλες είναι απλή περιφρόνηση ή ανοιχτή εχθρότητα. Για να είσαι ορθόδοξος στην Πολωνία πρέπει να έχεις προσωπικό θάρρος και κουράγιο. Ξεκινάει από το σχολείο. Φέτος τον υιό μου, Ματθαίο (2η τάξη δημοτικού), προσπαθούσαν με διάφορους τρόπους να καταναγκάσουν να πηγαίνει στα μαθήματα ρωμαιοκαθολικής θρησκείας. Έπρεπε να επεμβαίνω στο διευθυντή του σχολείου για να σταματήσουν τέτοιες πράξεις. Πολλοί όμως γονείς δεν το κάνουν, για να έχουν τα παιδιά τους, όπως λένε οι ίδιοι, την ησυχία τους. Και αυτή η συμπεριφορά είναι εντελώς ανόητη και έχει καταστροφικές συνέπειες στη μελλοντική ζωή των παιδιών που χάνουν τη ταυτότητά τους. Ιδιαίτερα ορθόδοξες οικογένειες από την Ουκρανία, οι οποίες έρχονται στο Ζγόρζελετς για δουλειά (λόγω της πάρα πολύ κακής κατάστασης της χώρας τους) προτιμάνε να αφομοιωθούν στην ρωμαιοκαθολική κοινωνία. Προτιμάνε να πηγαίνουν στους ρωμαιοκαθολικούς ναούς, παρά στην εκκλησία μας, επειδή έτσι αποφεύγουν προβληματικές καταστάσεις και ερωτήσεις (όπως νομίζουν). Βέβαια, δεν κάνουν έτσι όλοι.

Πολλές φορές άγνωστα πρόσωπα κατέστρεψαν διάφορα από την περιουσία της ενορίας μας. Μια φορά κάποιος πυροβόλησε στα παράθυρα του σπιτιού μας, όμως κανείς δεν βρισκόταν τότε μέσα, δόξα τω Θεώ. Όταν ήρθα με την οικογένεια μου στο

Ζγόρζελετς, το 2002, συχνά είχαμε κακόβουλες κλήσεις στο τηλέφωνο. Μας έλεγαν να φύγουμε από την πόλη. Μετά από καιρό τα τηλέφωνα σταμάτησαν. Σήμερα έχουμε εδώ πολλούς φίλους ρωμαιοκαθολικούς που μας βοηθάνε πολύ.

3) Αυτοί οι οποίοι ασπάζονται την Ορθοδοξία έχουν κάποια χριστιανική παιδεία ή είναι αναζητητές της αλήθειας/άθεοι και τι είναι αυτό που τους ωθεί στην μεταστροφή;

Οι περισσότεροι είναι απογοητευμένοι για την κατάσταση της εκκλησίας τους. Στην Ορθοδοξία βρίσκουν αυτή την αλήθεια που δεν τη βρήκαν στην προηγούμενη ομολογία τους. Όλοι έχουν την χριστιανική παιδεία, τις περισσότερες φορές έχουν κάπως διευρυμένη θεολογική γνώση (από αναζητήσεις που έχουν κάνει), γεγονός στο οποίο διαφέρουν από τους περισσότερους ρωμαιοκαθολικούς, οι οποίοι σχεδόν δεν ξέρουν τίποτα στα θέματα πίστης.

Τώρα συναντάμε πολλούς ανθρώπους που εκφράζουν την απογοήτευση για την ιεραρχία της παπικής εκκλησίας, ιδιαίτερα για την περιφρόνηση προς το λαό και την ανηθικότητά τους.

4) Προηγείται κατήχηση πριν εισέλθουν στην Ορθόδοξη Εκκλησία;

Σε κάθε περίπτωση. Είναι απαραίτητο για να μη κάνει ο καθένας τυχαία επιλογή και για να παραμείνει ορθόδοξος μόνιμα και όχι για λίγα χρόνια. Ένα τέτοιο πρόσωπο πρέπει να γνωρίσει τα δόγματά μας και τον τρόπο ζωής μέσα στην Εκκλησία, και ο ιερέας παρακολουθεί την πνευματική πρόοδό του. Μόνο μετά ακολουθεί η ένταξή του στην Ορθόδοξη Εκκλησία.

5) Ποιες δυσκολίες αντιμετωπίζετε στην ανέγερση του καινούργιου ναού και πώς θεωρείτε ότι μπορούν να ξεπεραστούν;

Στην αρχή μας φαινόταν ότι θα έπρεπε να περιμένουμε πολλά χρόνια για την άδεια για να κτίσουμε το ναό. Αυτές τις σκέψεις είχαμε επειδή περιμέναμε 5 χρόνια μόνο για την οικοδομική άδεια για τον ενοριακό οίκο. Δόξα τω Θεώ, σ΄αυτή την περίπτωση η διοικητική διαδικασία διαρκούσε μόνο 3 μήνες (!) και φέτος, 9 Μαΐου, πήραμε την οικοδομική άδεια για κτίσιμο του καινούργιου ναού.

Το βασικό μας πρόβλημα είναι οικονομικό. Η ενορία μας δεν είναι μεγάλη, είναι μόνο 70 πρόσωπα με διάφορες χρηματοοικονομικές δυνατότητες. Το κράτος στην Πολωνία δεν βοηθάει οικονομικά την Εκκλησία μας. Πρέπει να συντηρήσουμε με τις εθελοντικές εισφορές των πιστών μας και τη δουλειά μας. Εγώ, για παράδειγμα, δουλεύω ως αγιογράφος. Όμως στην επαρχία μας υπάρχουν ιερείς που κάνουν ακόμα βαριές σωματικές εργασίες.

Πέρσι τελειώσαμε την οικοδομή του ενοριακού οίκου και αυτό δεν ήταν εύκολο για μια τόσο μικρή ομάδα πιστών. Είχαμε βέβαια την υποστήριξη των ανθρώπων από το εξωτερικό, όπως από τη δική σας Ιεραποστολή, από τον αρχιμ. Τιμόθεο από την Ι.Μ. Παρακλήτου και τα πνευματικά παιδιά του, από την ελληνική πρεσβεία στην Βαρσοβία κ.α., όμως τα περισσότερα έξοδα εξόφλησαν οι ενορίτες και η επαρχία μας.

Μια ακόμα οικοδομή είναι λοιπόν μεγάλη πρόκληση για μας, όμως ξέρουμε καλά ότι πρέπει να την αντιμετωπίσουμε. Για αυτό ζητάμε υποστήριξη, βοήθεια και καλούμε να συμμετάσχουν στο έργο μας διάφορα πρόσωπα και οργανώσεις. Ξέρουμε όμως ότι είναι δύσκολη περίοδος, ιδιαίτερα για την αγαπημένη μας Ελλάδα. Επειδή έχουμε

όλα αυτά τα προβλήματα, αποφασίσαμε να προσευχόμαστε πιο συχνά στην ενορία μας. Διαβάζουμε παρακλήσεις και τους Χαιρετισμούς στην Παναγία για να ολοκληρώσουμε το έργο μας.

Κάνουμε ότι μπορούμε ως άνθρωποι, ελπίζουμε στη βοήθεια του Θεού και την Αγία Σκέπη της Παναγίας μας. Έχοντας για προστάτες τους Αγίους Ισαποστόλους τον Κωνσταντίνο και την μητέρα του, Ελένη, δεν πρέπει να φοβόμαστε τίποτε!

6) Τι προοπτικές έχει η ορθόδοξη εκκλησία της Πολωνίας;

Σε τέτοιους καιρούς είναι δύσκολο να μιλάμε για το μέλλον, όμως επειδή γνωρίζουμε ότι η Εκκλησία μας είναι του Χριστού, τι έχουμε να φοβόμαστε; Η Εκκλησία πηγαίνει μπροστά, κτίζουμε καινούργιους ναούς, διευρύνουμε την κατήχηση. Έρχονται πολλοί από το εξωτερικό ιδιαίτερα από την Ουκρανία. Όλο και περισσότερο οι ρωμαιοκαθολικοί έρχονται στην Ορθοδοξία. Από την πλευρά μας πρέπει να αυξήσουμε το ιεραποστολικό μας έργο δηλ. να γνωρίσουν την Ορθόδοξη πίστη περισσότεροι άνθρωποι της πολωνικής κοινωνίας. Αν η πολιτική και οικονομική κατάσταση στη χώρα μας δεν αλλάξει διαμετρικά, θα μπορέσουμε να δούμε τα αποτελέσματα της προόδου σε μερικά χρόνια.

7) Ποιο μήνυμα θέλετε να μεταφέρετε από αυτή τη στήλη στους αναγνώστες του περιοδικού «Ιεραποστολικός Ταχυδρόμος»;

Πρώτα απ' όλα θα ήθελα, εκ μέρους των ενοριτών μας, που έχουν διάφορες εθνικότητες, αλλά και την ελληνική, καθώς και εγώ προσωπικά, να ευχαριστήσω απ' τα βάθη της καρδιάς την Ιεραποστολή σας, τον πνευματικό πατέρα σας, τον Σεβασμιότατο Μητροπολίτη Σεραφείμ και όλους σας, για την βοήθεια που μας έχετε δώσει μέχρι σήμερα. Είναι μεγάλο πράγμα να έχεις τέτοιους φίλους! Σας θυμόμαστε και σας μνημονεύουμε στις προσευχές μας. Δεν ξεχνάμε και αυτούς που έφυγαν για την άλλη ζωή και είχαν κάνει πάρα πολλά για να έχουμε καλή πνευματική σχέση. Μιλάω για τον μακαριστό Μητροπολίτη Κωνσταντίνο και τον αείμνηστο Πάτροκλο Σκορδά, αξιωματικό, που ήταν ιδιαίτερα συνδεδεμένος με την πόλη μας. Ήρθε εδώ δύο φορές στο τόπο του στρατοπέδου αιχμαλώτων όπου ο πατέρας του, μαζί με άλλους στρατιώτες του Δ' Σώματος Στρατού έμεινε για 3 χρόνια αιχμάλωτος της Γερμανίας (1916-1919).

Σας παρακαλώ όλους να μην ξεχνάτε και μας, που είμαστε μια μικρή σταγόνα των ορθοδόξων Ελλήνων και Σλάβων στη ρωμαιοκαθολική θάλασσα. Να μην ξεχνάτε την εκκλησία στα σύνορα της Πολωνίας και Γερμανίας.

Επιμέλεια
Μαρία Σταυριανού - Μπέκου
Ταμίας Π.Χ.Ο.Ο.Ι.

Λιτανεία στην Ορθόδοξη ενορία Αγ. Κωνσταντίνου & Ελένης στο Ζγόρζελετς της Πολωνίας όπου είναι εφημέριος ο π. Μάρεκ

ΜΕΡΙΚΑ ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΑ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ Π. ΧΑΡΙΤΩΝΟΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΚΙ (1908-1998)

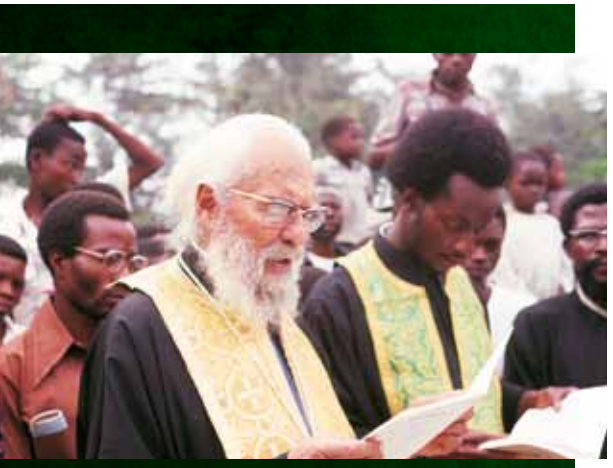

Σέ κάθε ἐποχή, ἀλλά καί σήμερα ὁ Κύριος καλεί ὡρισμένους συνανθρώπους μας νά γίνουν κήρυκες τοῦ νόμου Του, ἀφιερωμένοι ἐργάτες τοῦ Εὐαγγελίου Του. Δέν καλεῖ ὅλους, ἀλλά ἀπευθύνεται στούς λίγους «ἐκλεκτούς». Ἀπό αὐτούς, λίγοι κατατάσσονται στόν πνευματικό Του στρατό.

Ὁ π. Χαρίτων Πνευματικάκις δέχθηκε αὐτή τήν κλήση καί ἔδωσε γρήγορα δείγματα, πώς ἦταν προωρισμένος γιά κληρικός πού δεν θά ἐξαντλεῖται στά τυπικά ἱερατικά του καθήκοντα, ἀλλά γιά λειτουργός τοῦ Κυρίου, πού θά ἀνοίγεται στόν κόσμο καί θά βγάζει μηνύματα με ἱεραποστολικό ἐνδιαφέρον.

Γεννήθηκε στήν κοινότητα «ΚΕΦΑΛΑ» Ἀποκορώνου Χανίων Κρήτης, σ'ένα τόπο ὅπου οἱ περισσότεροι κάτοικοι ἦσαν ἀγρότες, ὅπως καί οἱ γονεῖς του.Ἕνας ἐγγονός τῶν γονέων τοῦ π. Χαρίτωνος ἔλεγε «Τόν παπποῦ μου διέκρινε ἕνα στοιχεῖο ἀρετῆς. Καί οἱ τωρινοί ἄνθρωποι γι'αυτήν τήν ἀρετή του μιλοῦν πολύ.Ἦταν ἡ ἀπεριόριστη φιλοξενία του!

Χιλιάδες ἄνθρωποι εἶχαν φάει καί κοιμήθηκαν σπίτι του εἰδικά σέ δύσκολους καιρούς. Ἄνθρωποι πού καί τώρα συναντῶ... ἀρχίζουν νά δακρύζουν καί νά μοῦ λένε ἀτελείωτες ἱστορίες γιά τή φιλοξενία του. Βοσκούς ἀπό τά Σφακιά πρόθυμα κοίμιζε σπίτι του.Ἔτρωγαν μαζί του καί παρείχε κατευθύνσεις.

Στή συνέχεια ὁ ἐγγονός ἀποκαλύπτει στό κείμενό του ἕνα ἀξιοπρόσεκτο αἴσθημα κοινωνικῆς δικαιοσύνης πού διέκρινε τόν Παπποῦ!

-«Σέ ἕνα μας χωράφι ὁ πατέρας μου (ὁ ἀδελφός τοῦ π. Χαρίτωνος), ὁ Δημήτριος εἶχε σπείρει κουκιά. Στό διπλανό χωράφι ἕνας χωριανός μέ ἑπτά παιδιά εἶχε σπείρει κι αὐτός κουκιά.

Μιά μέρα ὁ πατέρας μου πιάνει ἕνα 14χρονο παιδί τοῦ γείτονα νά κόβει ἀπό τά δικά μας κουκιά καί τοῦ λέει... «Ἄστα γρήγορα καί φῦγε, πρίν σ'ἁρπάξω». Ἀδειάζει ἀμέσως κάτω τό καλάθι ὁ μικρός, ἀλλά μόλις πήδηξε τό φράχτη κι'ἔνιωσε ἀσφαλής ἄρχισε νά βρίζει τόν πατέρα μου.

Ὁ πατέρας μου, πολύ γρήγορος μέ δύο σάλτα τόν ἔπιασε καί τόν ἔκανε τοῦ ἀλατιοῦ».

Μέ τήν ἐπιστροφή στό σπίτι καί ἀφοῦ μαθεύτηκε τό περιστατικό, ἄρχισε ὁ παπποῦς νά ἐπιπλήττει τόν πατέρα μου, ὄχι μόνο, γιατί ἔδειρε τό παιδί, ἀλλά καί γιατί τοῦ πῆρε καί τα κουκιά.

«Μά δίπλα ἦταν τά δικά τους κουκιά», ἀπολογήθηκε ὁ πατέρας μου.

«Ναί, λέει ὁ παπποῦς, μά αὐτοί εἶναι δέκα στόματα, ἐνῶ ἐμεῖς μόνο τρία».

«Τά δικά τους κουκιά δέν τούς φτάνουν γιά ὅλον τό χρόνο. Τί πρέπει νά γίνει, λοιπόν, ἄν ὁ φτωχός δέ φάει ἀπό τόν πλούσιο, νά πεθάνει τῆς πείνας»; Κί ὅταν

ὁ πατέρας τοῦ ἀντέταξε, νά δουλεύει κι'ὁ ἄλλος, ὅπως αὐτός καί νά φυτεύει ὅσα κουκιά χρειάζεται ἡ ἀποστομωτική ὅσο καί χριστιανική ἀπάντηση τοῦ παππoῦ ἦταν: «Καί ρωτᾶς ἄν ἔχουν ὅσα χωράφια ἔχεις ἐσύ; Καί ἄντε καί ἔχουν καί εἶναι καί ὁ πατέρας τεμπέλης, τά παιδιά τί φταῖνε νά πεθαίνουν τῆς πείνας;

Ὁ θεῖος (δηλ. ὁ μετέπειτα Χαρίτων) εἶχε φύγει ἀπό τό χωριό μόλις τελείωσε τό Γυμνάσιο. Οἱ Χριστιανικές του ἀρετές ἐνίσχυσαν περισσότερο τό χαρακτήρα του σέ μιά ἀγαπητική δυναμική, πού δέ θά ἀργοῦσε νά ἀποκαλυφθεῖ.

Ὁ ἴδιος ὅμως ὁ ἀνηψιός του μᾶς πληροφορεῖ ἡ γιαγιά του, δηλαδή ἡ μητέρα τοῦ π. Χαρίτωνα «Μέ τή γέννησή του... θεώρησε ὁρισμένα περιστατικά σημάδι ἀπό τό Θεό γιά νά τόν ὑπηρετήσει.

Μωρό ἀκόμη τό εἶχε ἀκουμπήσει φασκιωμένο στόν καναπέ κι'αὐτή μαγείρευε στήν κουζίνα... Δίπλα στό μωρό (τό θεῖο μου τόν μετέπειτα π. Χαρίτωνα) ἦταν δεμένη μιά ἀγελάδα. Τότε τίς ἔβαζαν στά σπίτια, ἀπό τό φόβο τῶν κλεπτῶν καί γιά νά ζεσταίνουν τό σπίτι μέ τά χνῶτα τους. Ἔπεσε ἕνας κεραυνός στή γωνιά τοῦ σπιτιοῦ, πού ἦταν ὁ καναπές.

Τρέχει ἡ γιαγιά μου... καί βλέπει τήν ἀγελάδα σκοτωμένη καί τό μωρό πεταμένο δύο-τρία μέτρα ἀπό τόν καναπέ στό πάτωμα νά κλαίει, ἀλλά νά μήν ἔχει πάθει ἀπολύτως τίποτα! Τό μωρό αὐτό ἦταν ἀργότερα ὁ π. Χαρίτων.

Ἕνα ἄλλο σημάδι πού φύλαγε στήν ψυχή της ἡ μητέρα τοῦ π. Χαρίτωνος προέρχεται ἀπό τήν περίοδο πού φοιτοῦσε στό Γυμνάσιο στό ΒΑΜΟ, ὅπου τά ἕξι χιλιόμετρα γιά μετάβαση καί ἄλλα τόσα γιά ἐπιστροφή τά ἔκανε μέ τά πόδια. Καί ἔπειδή εἶχαν μάθημα τό ἀπόγευμα, καί ἔτρωγε ὅ,τι τοῦ εἶχε δώσει μαζί ἡ μητέρα του.

«Μιά μέρα ἡ γιαγιά δέν πρόφθασε νά ζυμώσει καί δέν εἶχε νά δώσει ψωμί στό θεῖο μου. Τοῦ ἔδωσε μιά δραχμή νά πάρει ψωμί. Τό βράδυ αὐτός γύρισε στό σπίτι καί κρατοῦσε ἕνα εἰκονισματάκι τῆς Παναγίας καί τό ἔδειξε στή γιαγιά μου ὅλος χαρά... «Τό πῆρα μαμά, μέ τή δραχμή πού μοῦ ἔδωσες κάτι νά φάω». Ἐκείνη ἄρχισε νά τόν μαλώνει, πού ἔμεινε νηστικός ὅλη μέρα. Ἐκεῖνος κοίταζε ἐκστατικός τήν εἰκόνα καί τῆς ἔλεγε:

«Κοίτα, μαμά, δέν εἶναι ὡραῖο τό εἰκονισματάκι; Αὐτό θά τό ἔχουμε νά τό βλέπουμε κάθε μέρα, εἶναι κάτι πού θά μᾶς μείνει. Δέν ἔφαγα, δέν ἔγινε καί τίποτα, θά φάω τώρα»!

Τό τρίτο αὐτό σημάδι εἶναι καί τό πιό ἀποκαλυπτικό. Αὐτή τήν πεποίθηση εἶχε ἡ μητέρα του, ὅτι κάτι καλό θά βγεῖ ἀπ'αὐτό τό παιδί καί εἶναι γεγονός, γιατί ὁ Θεός τόν προόριζε γιά τήν Ἱεραποστολή.

Ἡ ἴδια ἡ μητέρα του ἔλεγε: Ἦταν ἀνταρτοπόλεμος, ὁ γυιός μου εἶχε ἐπιβιβασθῆ, σέ ἕνα τζίπ τοῦ στρατοῦ μέ ἄλλα τρία ἤ τέσσερα ἄτομα.

Κάποια στιγμή ἀπροσδόκητα ἔπεσαν πάνω σέ μιά νάρκη. Τό τζίπ ἔγινε κομμάτια καί ὅλοι σκοτώθηκαν. Ὁ μετέπειτα Χαρίτων πετάχτηκε ἀπό τήν ἔκρηξη τῶν ἀερίων, χωρίς νά πάθει τίποτα σοβαρό.

Ὅλα αὐτά ἡ μητέρα του τά θεώρησε σημάδια, ὅτι τό παιδί της ἦταν προορισμένο γιά ἱεραπόστολος.

Δέν ἀξιώθηκε νά τόν δεῖ Ἱεραπόστολο στήν Ἀφρική, ἀφοῦ αὐτή πέθανε νωρίτερα πρίν φύγει ὁ γυιός της γιά τήν Ἀφρική. Τό εἶχε ὅμως προαισθανθεῖ.

Τά πράγματα ἀργότερα ἀποκάλυψαν ὅτι ἀπ'αὐτό τό παιδί ἔμελλε νά προκύψουν καρποί ἀγαθοί. Πέρασε μακριά στήν Ἀφρική γιά νά φέρει: «Τῆς Ὀρθόδοξης πίστης τήν ἀτίμητη δάδα».

Ἐπιμέλεια κειμένου
Χαρίλαος Ἰωάννου
Ἀντιπρόεδρος Π.Χ.Ο.Ο.Ι.

«Μή φοβοῦ τό μικρόν ποίμνιον· ὅτι εὐδόκησεν ὁ πατήρ ὑμῶν δοῦναι ὑμῖν τήν Βασιλείαν»

ΛΟΥΚ. ΙΒ, 32

Ο Ιησούς Χριστός, ο Σαρκωμένος Λόγος του Θεού, συναντά κατά την επίγεια πορεία Του τις ποικίλες αντιδράσεις των ανθρώπων, θετικές και αρνητικές. Ο Ευαγγελιστής Λουκάς εκθέτει τα γεγονότα από την αρχή τους, με πληρότητα, με ακρίβεια και με τη χρονολογική τους σειρά. Οι διηγήσεις του στηρίζονται στη μαρτυρία αυτών που από την αρχή ήταν αυτόπτες μάρτυρες και έγιναν κήρυκες του χαρμόσυνου μηνύματος (Λουκ. 1,2).

Στο 12ο κεφάλαιο του ευαγγελίου του, ο ευαγγελιστής Λουκάς ζωντανεύει την εικόνα της παρουσίας του Κυρίου, ανάμεσα στο πλήθος μυριάδων λαού. Οι Γραμματείς και Φαρισαίοι, προς τους οποίους είχε απευθύνει προηγουμένως τα ουαί, ξεχωρίζουν με την υποκριτική τους υπεροχή. Τον προκαλούν με τις πολλές ερωτήσεις τους και του έστηναν παγίδες, προσπαθώντας ν' αρπάξουν κάτι από το στόμα Του, με σκοπό να τον κατηγορήσουν.

Από την έντονη εχθρότητά τους ήθελε να προφυλάξει τους μαθητές Του. Μη φοβηθείτε, τους συμβουλεύει, αυτούς που σκοτώνουν το σώμα και ύστερα τίποτα περισσότερο δεν μπορούν να κάνουν.

Στις δύσκολες στιγμές που θα βρεθούν, το Άγιο Πνεύμα θα τους φωτίσει τι πρέπει να πουν.

Ο Κύριος με την διορατικότητά Του διαβλέπει τη δειλία που ίσως καταλάβει τους μαθητές Του όταν βρεθούν μόνοι, λίγοι, αντιμέτωποι με τις κακές διαθέσεις των πολλών. Θέλει να ενισχύσει την εμπιστοσύνη τους στο Θεό, να διώξει από την ψυχή τους το φόβο μπροστά στο πλήθος.

«Μή φοβοῦ τό μικρόν ποίμνιον»,

-Μη φοβάσαι μικρό μου ποίμνιο θα τους πει στοργικά.

«Σ' εσάς ευαρεστήθηκε ο Πατέρας Σας να δώσει τη Βασιλεία Του. Είστε λίγοι, μα έχετε λάβει μεγάλη χάρη, μεγάλο δώρο από τον Ουράνιο Πατέρας Σας, τη Βασιλεία Του.

Οι πολλοί βασανίζονται από την αγωνιώδη μέριμνα για την απόκτηση και διαφύλαξη των υλικών αγαθών.

Στην ίδια εκείνη συγκέντρωση, κάποιος που είχε κληρονομικές διαφορές με τον αδελφό του, ζητάει να μεσολαβήσει για την επίλυσή του: «Διδάσκαλε εἰπέ τῷ ἀδελφῷ μου μερίσασθαι τήν κληρονομίαν μετ' ἐμοῦ» (Λουκ. ιβ',13).

Με αφορμή αυτή την παρέμβαση βρί-

σκει την ευκαιρία «κατά μικρόν επί τα τελειώτερα προσάγει την διδασκαλίαν ο Κύριος», όπως σχολιάζει ο Θεοφύλακτος «ἐδίδαξε, φυλάσσεσθαι ἀπό τῆς πλεονεξίας καί προσέθηκε παραβολήν τήν περί ἄφρονος πλουσίου».

Σύμφωνα με την παραβολή η υπεροχή, η δύναμη των πολλών που στηρίζεται στην εκζήτηση και απόκτηση των αγαθών της γης είναι προσωρινή, έχει τέλος. Τα πλούτη δεν δίνουν ζωή, «οὐκ ἐν τῷ περισσεύειν τινί ἡ ζωή αὐτοῦ ἐστιν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ» (Λουκ. ιβ',15). Τα πλούτη, όσο περίσσεια κι αν είναι, δε δίνουν στον άνθρωπο την αληθινή ζωή.

Η ζωή για τον Ιησού «πλεῖον ἐστι τῆς τροφῆς» (Μτ. β, 25). Η αληθινή ζωή είναι εκείνη που δεν τελειώνει, η αιώνια ζωή. Ο αιώνιος Λόγος ενσαρκωμένος είναι «ὁ Λόγος τῆς ζωῆς» (Ιω. 1,1), είναι η βασιλεία του Θεού.

Οι μαθητές, το μικρόν ποίμνιον δημιούργησαν μια ουσιαστική σχέση μαζί Του. Η δική Του αλήθεια τους καθοδηγηθεί και τους ενδυναμώνει στην προσπάθεια για την δική τους τελειότητα και την αύξηση των μελών της Βασιλείας (του Θεού). Η Βασιλεία του Θεού είναι μια ανεξιχνίαστη πραγματικότητα και τη φύση της μόνο ο Ιησούς μπορεί να την φανερώσει. Το ευαγγελικό κήρυγμα των Αποστόλων θα δώσει την ακτινοβολία της σ' όλο τον κόσμο, αφού πρόκειται να δεχθεί στους κόλπους της όλα τα έθνη. Η Βασιλεία είναι το κατεξοχήν δώρο του Θεού με την ουσιαστική αξία για όλους τους ανθρώπους.

Να η μεγάλη αποστολή του μικρού ποιμνίου. Είναι λίγοι. Μοιάζει να είναι μικρή η δύναμή τους μπροστά στη δύναμη των πολλών που μηχανεύεται χίλιους τρόπους για να τους εξουθενώσει. Τους ονομάζει ο Κύριος «ποίμνιον» μικρό μεν, αλλά με καλόν ποιμένα.

Ας ακούσουμε από τον ίδιο αυτή τη διαβεβαίωση. Είναι η παραβολή του καλού Ποιμένα στο κατά Ιωάννη Ευαγγέλιο, κεφ. 10, 11-16. Είναι ποιμένας ἀγρυπνος, στοργικός, οικτίρμων. Γιατί είναι υιός του Θεού, Αιώνιος, Παντοδύναμος, αναλλοίωτος. Σε αντίθεση με τον μισθωτό βοσκό που εγκαταλείπει τα πρόβατά του με αδιαφορία στο λύκο, ο καλός βοσκός θυσιάζει τη ζωή Του για τα πρόβατά Του. Γνωρίζει τα δικά του Του και γνωρίζεται απ' αυτά, όπως ο Πατέρας τον γνωρίζει κι εκείνος γνωρίζει τον Πατέρα Του. Είναι δυναμική η σχέση που θα διώξει το φόβο. Μ' αυτή τη βεβαιότητα απευθύνει στους μαθητές Του, τον ενισχυτικό Του λόγο: «Μή φοβού τό μικρόν ποίμνιον». Είναι η ίδια η προτροπή που απεύθυνε ο Θεός στην Π.Δ. στους Πατριάρχες, όταν τους κοινοποιούσε τις επαγγελίες Του (Γεν. 15, 1, 24, 26).

Με παρόμοιες εκφράσεις τονώνει τους προφήτες την ώρα που τους εμπιστεύεται τη σκληρή αποστολή τους: θα προσκρούσουν στους ανθρώπους, αλλά δεν πρέπει να τους φοβηθούν (Ιερ. 1,8 Ιεζ. 2,6,3,9). Στους Αποστόλους , που τους περιμένει ο διωγμός, ο Ιησούς λέει να μη φοβούνται ακόμα κι εκείνους που θανατώνουν το σώμα (Μτ. 10, 26-31).

Οι μαθητές του Κυρίου, το μικρόν ποίμνιον ,δέχθηκε το μεγάλο δώρο της Βασιλείας, δέχθηκε την προτροπή Δωροδότη «μή φοβοῦ», κι έδωσαν τη μαρτυρία τους ακόμη και με τη ζωή τους. Μεγάλο το δώρο, μεγάλη και η ανταπόδοση.

Καιρός να δούμε:

Τι φοβίζει τον άνθρωπο και

Τι διώχνει το φόβο.

Ο φόβος είναι το συναίσθημα που δημιουργείται στον άνθρωπο εξαιτίας κάποιου κινδύνου. Έχει οπωσδήποτε σχέση με την πεπερασμένη φύση του. Μπροστά σε φαινόμενα μεγαλειώδη, ασυνήθιστα, τρομακτικά, ο άνθρωπος νιώθει αυθόρμητα στην αίσθηση μιας παρουσίας που τον ξεπερνάει

και που μπροστά της καταποντίζεται μέσα στη μικρότητά του. Ανυπεράσπιστος και αδύνατος νιώθει ο άνθρωπος μπροστά στις φυσικές θεομηνίες (καταιγίδες, σεισμοί, τυφώνες...), αλλά και μπροστά στίς επιθέσεις του εχθρού.

Πολλές φορές οι φόβοι που γεννιούνται από κοσμικά φαινόμενα (σεισμούς, καταιγίδες κλπ) θεωρούνται ότι προέρχονται από την οργή του Θεού για τις κοσμικές κοινωνίες και δημιουργούν τρόμο. Την οργή και την κρίση του Θεού όμως πρέπει να φοβούνται μόνο οι αμαρτωλοί που έχουν σκληρυνθεί στο κακό (Ιακ. 5,1' Απ. 6,15). Όσοι αναγνωρίζουν την αμαρτωλότητά τους (Λουκ. 5,8) και έχουν εμπιστοσύνη στη χάρη του Θεού που δικαιώνει (Ρωμ. 3,23) δεν νιώθουν πια το φόβο της τιμωρίας.

Κι αν έρθουμε στις μέρες μας η παγκόσμια οικονομική και πνευματική κρίση, που έχει επηρεάσει ιδιαίτερα την Πατρίδα μας ο φόβος βρήκε πόρτα ανοιχτή προς τις καρδιές των ανθρώπων. Τόσοι φόβοι στ' αλήθεια: φόβος για την καθημερινή επιβίωση, φόβος για το παρόν και το μέλλον των παιδιών μας, φόβος από τη μοναξιά την αρρώστια, το θάνατο. Φόβος για τον συνάνθρωπο σου, όταν ούτε την ίδια τη ζωή σου δεν υπολογίζει προκειμένου να πάρει αυτό που θέλει. Τόσους συνανθρώπους μας, αδελφούς μας, νίκησε ο φόβος της επιβίωσης και σταμάτησαν μόνοι τους τη ζωή τους. Η μεγάλη αυτή δοκιμασία της Πατρίδας μας, μας οδηγεί σ' ένα συναίσθημα μειονεκτικότητας. Νιώθουμε αδύναμοι, μόνοι, μικροί μπροστά στα μεγάλα συμφέροντα των πολλών.

Ας φθάσει ως τα βάθη της ψυχής μας η ενισχυτική προτροπή του Κυρίου: «Μη φοβού το μικρόν ποίμνιον». Η πατρική Πρόνοια επαγρυπνεί για τις ανάγκες σου, θαυματουργεί, ενεργεί και επεμβαίνει. Η πίστη σου χρειάζεται, η προσευχή σου θα την καλέσει, η αγάπη σου θα την περιμένει. Η εμπιστοσύνη σου στο Θεό θα εξισορροπήσει το φόβο. Και τότε θα προσθέσεις τον εαυτό σου στον μεγάλο κατάλογο εκείνων που ανήκουν στο «μικρό ποίμνιο», ήταν λίγοι, ήταν ένας, κι έφεραν στη Βασιλεία του Θεού πολλούς.

Η ακτινοβολία της να λάμπει και με τη δική μας ζωή ώσπου να φτάσει στην πληρότητά της (Λουκ. 21,3). Τότε θα είναι το τραπέζι του Πάσχα το εσχατολογικό δείπνο (Λουκ. 22,17) που θα έλθουν οι καλεσμένοι από όλα τα μέρη της γης να πάρουν μέρος. Αυτή τη Βασιλεία καλούνται οι πιστοί να «κληρονομήσουν» (Ματθ. 25,34) μετά την ανάσταση και τη σωματική μεταμόρφωσή τους (Α΄ Κορ. 15,50, Γαλ. 5,21).

Στο μικρό ποίμνιο των μαθητών δόθηκε η Βασιλεία (Λουκ. 12, 32), αλλά πρόκειται να γίνει ένα μεγάλο δέντρο, όπου θα φωλιάσουν όλα τα πετεινά του ουρανού. (Ματθ. 12, 31).

Σ' αυτή τη δύσκολη αποστολή της ακτινοβολίας και επικράτησης της βασιλείας του Θεού σ' όλο τον κόσμο έχουν δώσει τη ζωή τους οι σημερινοί ιεραπόστολοι.

Όσοι δεν μπορούμε να βρεθούμε στην πρώτη γραμμή της Ιεραποστολής δεχόμαστε τα μηνύματά τους για τις θαυματουργικές επεμβάσεις του Θεού, αλλά και τις σοβαρές δυσκολίες που συναντούν. Ο «Ιεραποστολικός Ταχυδρόμος» μας τις γνωστοποιεί. Πως αντιδρούμε, τί κάνουμε; Είναι προσωπικό και αυτοκριτικό το ερώτημα. Ας μας οδηγήσει στην ενεργοποίηση όλων των δυνάμεών μας ώστε να ανακαλύψουμε τις μέχρι τώρα παραλείψεις μας και να προχωρήσουμε με αγάπη και έμπνευση στην ολοπρόθυμη προσφορά για την επικράτηση της Βασιλείας του Θεού, με τη Χάρη του Αγίου Πνεύματος σ' όλους τους ανθρώπους.

Γεωργία Χάρδα
Θεολόγος

ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΚΑΡΑΝΙΚΟΛΑ

Ἡ Καλλιόπη Καρανικόλα, ἀνάδοχος σέ βάπτιση Κορεάτισσας, στόν Ἱ.ναό Ἁγ. Νικολάου Σεούλ, τόν Ἰούλιο τοῦ 1976

Μία ἀπό τίς γυναῖκες πού δικόνησαν τό ἔργο τῆς ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς εἶναι καί ἡ μακαριστή Καλλιόπη Καρανικόλα.

Γεννήθηκε στήν Ἀθήνα τό 1924. Σπούδασε Γεωπονική καί Ἀγροτική Οἰκιακή Οἰκονομία. Ἐργάστηκε στό Ὑπουργεῖο Γεωργίας, ἀρχικά σέ ἀγροτικές περιοχές τῆς χώρας καί ἀργότερα μετατέθηκε σέ ἐπιτελικές θέσεις Ἐπιθεωρήσεων Γεωργίας καί τελικά στήν κεντρική Ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργείου. Σύντομα ὅμως ἐγκατέλειψε τήν ἐπαγγελματική δραστηριότητα γιά νά ἀφιερώση τόν ἑαυτό της σέ πορεῖες καί διακονίες ἀγάπης.

Ἕνας ἀπό τούς τομεῖς τῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας, στούς ὁποίους προσέφερε γιά διάστημα δέκα χρόνων (1967-1977) τίς ὑπηρεσίες της, ἦταν καί οἱ ἱεραποστολικοί ἀγροί χωρῶν τῆς Ἀφρικῆς καί τῆς Ἀνατολικῆς Ἀσίας. Σέ βαθμό αὐτοθυσίας ἔφθαναν οἱ κόποι καί οἱ μόχθοι της γιά τή διάδοση τῆς Ὀρθοδοξίας σέ χῶρες ὅπου πλήθη ἀνθρώπων ζοῦν σέ «σκότος καί σκιά θανάτου».

Τό 1974 ἦρθαν στήν Ἑλλάδα νά σπουδάσουν στό Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν οἱ πρῶτοι Ὀρθόδοξοι Κορεάτες. Ἡ Καλλιόπη Καρανικόλα γνωρίζοντας καλά τήν Ἀγγλική, στάθηκε κοντά τους μέ ἔμπρακτη ἀγάπη τούς θερινούς μῆνες τοῦ 1976 καί τήν ἄνοιξη τοῦ 1977 ἦρθε στήν Κορέα, ὅπου βρῆκε τήν Ὀρθόδοξη κοινότητα τῆς Σεούλ στό ξεκίνημα μιᾶς ἐντατικῆς ἐργασίας ἀνασυγκροτήσεως, ὕστερα ἀπό μακρύ διάστημα δοκιμασιῶν καί πνευματικῆς «ὀρφάνιας».

Βοήθησε τόν Ἀρχιμανδρίτη τότε καί κατόπιν Ἐπίσκοπο Ζήλων Σωτήριο, ἰδιαίτερα στούς τομεῖς νεόητος, ἐπικοινωνίας μέσω τῆς ἀγγλικῆς γλώσσας, πού μερικοί ἀπό τούς φοιτητές γνώριζαν κάπως. Ἐργάστηκε πολύ στήν πρώτη ὀργανωμένη νεανική κατασκήνωση. Ἔκανε μαθήματα Ἑλληνικῆς γλώσσας σ' ὅσους Κορεάτες ἐπιθυμοῦσαν νά μάθουν Ἑλληνικά. Συνεργαζόταν «χωρίς λόγια» μέ τίς κυρίες, βοηθοῦσε στήν προετοιμασία τῶν κατηχουμένων γυναικῶν.

Τόν Ἰανουάριο τοῦ 2.000 πέρασε ἀπό τίς τάξεις τῆς στρατευομένης Ἐκκλησίας στήν θριαμβεύουσα.

Εἴθε ὁ Κύριος νά τῆς ἀνταποδίδει αἰωνίως ὅσα ἡ ἀγάπη της προσέφερε στήν Ἐκκλησία Του.

Ἐπιμέλεια κειμένου
Μ. Γ.

ΑΝΟΙΓΜΑ ΝΕΑΝ

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ ΚΑΙ ΕΘΕΛΟΝΤΙΣΜΟΣ

Δες τι σημαίνει...

Ο εθελοντισμός είναι μία προσφορά μέσα από την οποία οι άνθρωποι αποκτούν νέες δεξιότητες και βοηθούνται να είναι ενεργοί πολίτες στην κοινότητά τους. Δεν έχει όρια και περιορισμούς, είναι ένα κοινωνικό φαινόμενο όπου μπορούν να συμμετέχουν άτομα ανεξαρτήτως επαγγελματικής ιδιότητας, κοινωνικής τάξης και ηλικίας. Προσφέρουν ανιδιοτελώς τον ελεύθερο χρόνο τους και τη γνώση τους, χωρίς να περιμένουν αντάλλαγμα. Έτσι καλλιεργείται η αρετή της αγάπης για το συνάνθρωπο. Με βάση αυτό ο εθελοντισμός δεν είναι μόνο ένα κοινωνικό έργο, αλλά μια στάση ζωής με ιδιαίτερες αξίες, όπως η φιλανθρωπία, η αλληλεγγύη, η κοινωνική συμμετοχή και η συνύπαρξη, όπου μας προσδίδουν νέο περιεχόμενο στη ζωή μας.

Η ιεραποστολή είναι κι αυτή μια προσφορά με τη διαφορά ότι γίνεται κατά την εντολή του Κυρίου: «ΠΟΡΕΥΘΥΝΤΕΣ ΜΑΘΗΤΕΥΣΑΤΕ ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΕΘΝΗ ΒΑΠΤΙΖΟΝΤΕΣ ΑΥΤΟΥΣ ΕΙΣ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΥΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ», που απηύθυνε στους μαθητές του. Η Ιεραποστολή δεν είναι προσηλυτισμός, ούτε υπερφίαλη παρουσίαση του χριστιανισμού, αλλά ταπεινή προσφορά που γινόταν από τους αποστόλους, οι οποίοι τα ξεχώρισαν και χειροτόνησαν διακόνους γι' αυτή τη δουλειά κι έτσι συνέχισαν το κήρυγμα της αλήθειας σε όλα τα μέρη της γης, σφραγίζοντάς το με τη ζωή τους. Το επιτελούμενο αυτό έργο συνεχίζει σήμερα η Ιεραποστολή της Ορθόδοξης Εκκλησίας, με την εκπλήρωση των εντολών του Κυρίου μας. Ωστόσο, το έργο έχει δυσκολίες, διότι πρέπει να έρθει πολλές φορές σε αντίθεση και να πολεμήσει την αθεΐα, την ειδωλολατρία και τις αιρέσεις μέσα σε αντίξοες συνθήκες της εποχής μας.

Σωτηρία Κουτρούμπα
Πτυχιούχος Τεχνολόγος Γεωπόνος
Τμήματος Φυτικής Παραγωγής Λάρισας

ΙΚΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

ΔΥΟ ΔΡΟΜΟΙ ΜΕ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟ

Ιεραποστολή και εθελοντισμός, δύο διαφορετικά μονοπάτια

Μεγάλη είναι η διάδοση του εθελοντισμού στις μέρες μας. Σ' ένα κόσμο όπου κυριαρχεί ο ατομικισμός και η αδιαφορία για το συνάνθρωπο, ο εθελοντισμός εκφράζει τις αξίες της ανιδιοτέλειας, της δικαιοσύνης και της αλληλεγγύης, δίνοντας έτσι μία ανακούφιση στην ανθρώπινη κοινωνία. Όμως τίθεται το ερώτημα: είναι ο εθελοντισμός ιεραποστολή;

Στην έννοια της ιεραποστολής εμπεριέχονται όλες οι παραπάνω αξίες. Όμως, είναι πολύ λίγες για να εκφράσουν όλο το εύρος της. Απαραίτητη προϋπόθεση της ιεραποστολής είναι η θυσία. Η θυσία του ίδιου μας του εαυτού, της ζωής μας ολόκληρης. Μέσα από την ιεραποστολή απαρνούμαστε τον εγωιστικό μας εαυτό, τα επίγεια αγαθά και τις ανέσεις και το μόνο που μας ενδιαφέρει είναι ο πλησίον. Λέει ο Αγ. Ιωάννης ο Χρυσόστομος: «Οὐδείς τῶν ἁγίων τά ἑαυτοῦ ποτέ ἐσκόπησεν, ἀλλά τά τοῦ πλησίον ἕκαστος. Ὅθεν καί ἔλαμψαν μᾶλλον». Κανένας από τους αγίους δεν επεδίωξε τα δικά του, αλλά καθένας φρόντισε για το συμφέρον του πλησίον. Γι' αυτό και έλαμψαν περισσότερο.

Τα κίνητρα του εθελοντισμού είναι ανιδιοτελή. Πολλές φορές όμως, οι άνθρωποι καταφεύγουν στον εθελοντισμό και από εγωιστικά κίνητρα, όπως είναι η κοινωνική προβολή και η αναγνώριση από τον κόσμο, ή ακόμη και η δημιουργία ενός καλού βιογραφικού. Κάτι τέτοιο δεν μπορεί να ισχύσει στην ιεραποστολή. Η ιεραποστολή προϋποθέτει Ταπείνωση και Αγάπη. Στο πρόσωπο του άλλου βλέπουμε τον ίδιο το Χριστό και όχι έναν απλό άνθρωπο που χρειάζεται τη βοήθειά μας. Ο σκοπός του ιεραπόστολου είναι να διαδώσει το μήνυμα της αγάπης του Χριστού, από αγάπη γι' Αυτόν και τον συνάνθρωπο.

Επομένως η ιεραποστολή είναι εθελοντισμός, αφού ο ιεραπόστολος προσφέρει όχι μόνο το χρόνο του και το περίσσευμά του, αλλά και την ίδια του τη ζωή στο βωμό της θεϊκής αγάπης. Αντίθετα, ο εθελοντισμός δεν εμπεριέχει την έννοια της ιεραποστολής. Είναι λοιπόν, δύο δρόμοι που μπορεί σε κάποιο σημείο να τέμνονται, στο σταυροδρόμι της ανιδιοτέλειας, αλλά ποτέ δεν ταυτίζονται. Έχουν διαφορετικό τέρμα. Από τη μία, σκοπός του εθελοντισμού είναι, στην καλύτερη περίπτωση, η ανακούφιση του συνανθρώπου, ενώ τέρμα της ιεραποστολής είναι η θυσία και η ένωση με το Θεό...

Β.Μ.
Φοιτήτρια Παιδαγωγικού Αθήνας

ΤΡΙΑ ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΑ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΣΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΣΤΗΝ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΜΑΛΑΟΥΪ

Τέλεση Θείας Λειτουργίας στην ενορία Αρχαγγέλων Παλάμπα-Μαλάουϊ

Αδελφοί μου, χαίρετε εν Κυρίω! Σας γράφω από την Ιεραποστολή του Μαλάουϊ για μια ακόμη φορά να σας ευχαριστήσω για την πολύτιμη συμπαράστασή σας.

Γνωρίζουμε ότι προσεύχεσθε για μας και γι' αυτό ο Θεός μας ενισχύει δια των δικών σας ευχών να προχωράει, έστω και με μικρά βηματάκια η Ορθόδοξη Ιεραποστολή εδώ στο Μαλάουϊ, στην τριτοκοσμική αυτή χώρα.

Εδώ όπως γνωρίζετε, η φτώχεια δεν έχει τέλος, η ανέχεια είναι απελπιστική και γενικά ο κόσμος συνεχίζει να υποφέρει σε όλους τους τομείς.

Μέσα σ' αυτή την κατάσταση η Ορθόδοξη παρουσία υπάρχει και δίνει την ομολογία, όπου και όταν χρειαστεί.

Ο μήνας Οκτώβριος έφερε πολλά δώρα στην Ιεραποστολή μας, αφού μαζί με την ευλογημένη επίσκεψη του Επισκόπου μας, ήρθαν και άλλες ευλογίες που έσπρωξαν την Ιεραποστολή μας ένα βήμα πιο μπροστά...

Το πρώτο ευλογημένο γεγονός είναι ότι με τη δύναμη του Θεού κατα-

φέραμε να στείλουμε στην Ιερατική σχολή της Κένυας τρεις ιθαγενείς ιεροσπουδαστές. Ο Γρηγόρης, ο Συμεών και ο Κωνσταντίνος θα φοιτήσουν εκεί για τρία συνεχόμενα έτη και θα μπορέσουν

μετά να έρθουν καλά καταρτισμένοι και να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους στο Μαλάουϊ. Η θεολογική κατάρτιση των υποψηφίων κληρικών είναι μία από τις μεγαλύτερες προτεραιότητές μας ,για να μπορέσουν οι μελλοντικοί κληρικοί να διδάξουν σωστά και ανόθευτα την Ορθόδοξη πίστη στους συντοπίτες τους.

Το δεύτερο θαυμαστό και ευλογημένο γεγονός είναι οι δύο χειροτονίες που επιτέλεσε ο Επίσκοπός μας, των διακόνων Αντωνίου και Ιεζεκιήλ εις πρεσβύτερους.

Ο διάκονος Αντώνιος, εδώ και 5 χρόνια, έχει δείξει θαυμαστό ζήλο, έχει ιδρύσει μια καταπληκτική ενορία στο Ναό των Αρχαγγέλων στο Παλόμπε και πρόσφατα επιμελήθηκε και την ίδρυση σχολείου σ' εκείνη την περιοχή.

Ο διάκονος Ιεζεκιήλ σπούδασε στη Σχολή του Πατριαρχείου στην Αλεξάνδρεια και όταν επέστρεψε από αυτήν με πολύ καλές επιδόσεις και βαθμούς, χειροτονήθηκε και τώρα διακονεί την εκκλησία και ως ιερέας και ως μεταφραστής, που μεταφράζει τα ορθόδοξα φυλλάδια από τα αγγλικά στα τσιτσέουα.

Το τρίτο θαυμαστό γεγονός πραγματικά μας ενίσχυσε, διότι βλέπουμε την παρουσία και την πρόνοια του Θεού συνεχώς κοντά μας, παρόλη φυσικά την αμαρτωλότητά μας. Και ο Πανάγαθος Θεός γνωρίζουμε ότι επιτελεί τα θαυμαστά σημεία Του για να τονώσει στην Ορθόδοξη πίστη τους νεοφώτιστους της Εκκλησίας Του, που πραγματικά το έχουν πολύ ανάγκη, ζώντας μέσα σε ένα περιβάλλον από άθεους, μουσουλμάνους και αιρετικούς.

Έτσι λοιπόν, πριν από δύο χρόνια στην Εκκλησία της Αγίας Αναστασίας της Φαρμακολύτριας, ο κατηχητής και ενορίτες είχαν ξυπνήσει τα μεσάνυχτα μετά από την πρώτη Θ. Λειτουργία που έγινε εκεί και είχαν ακούσει αγγελικές φωνές να ψάλλουν μέσα στο Ναό χωρίς να βλέπουν κανένα.

Τώρα αυτές τις ημέρες (δύο εβδομάδες πριν), στην Εκκλησία του Αγίου Αθανασίου και Αγίου Κυρίλλου, που χτίζουμε στην πόλη Ζόμπα, παρουσιάστηκε ένας παράξενος «τρελός», στάθηκε στο μέσον του οικοπέδου που χτίζεται ο Ναός και απευθύνθηκε με δυνατή φωνή στους κτίστες και στους κατηχητές μας, που βρίσκονταν εκείνη την ώρα εκεί. Αυτός ο τρελός είναι γνωστός στην περιοχή. Είναι άστεγος και περιπλανώμενος, δεν έχει μόνιμη στέγη

και γυρίζει από χωριό σε χωριό ρακένδυτος, με τρύπια και βρώμικα ρούχα.

Όλοι τον περιγελούν και τον χλευάζουν. Μικροί και μεγάλοι απαξιούν να του μιλήσουν και όταν το κάνουν είναι ή για να τον κοροϊδέψουν ή για να του πετάξουν κανένα ξεροκόμματο ψωμί. Συχνά τον εξευτελίζουν. Εμείς έως τώρα δεν τον γνωρίζαμε και γι' αυτό οι κατηχητές μας που βρίσκονταν εκεί μαζί με τους κτίστες ετοιμάστηκαν να τον διώξουν από τον αύλειο χώρο της Εκκλησίας για να μην τους ενοχλεί και εκείνος με δυνατή φωνή τους λέει: **«μη με διώχνετε! Ήρθα να σας μιλήσω για την Ορθοδοξία! Εδώ σ' αυτή την Εκκλησία που χτίζετε, βρίσκεται η αλήθεια! Εδώ βρίσκεται η αληθινή πίστη! Εδώ βρίσκεται η σωτηρία! Έχει έρθει τώρα και ο επίσκοπός σας στο Μαλάουϊ»!!** (και ήταν αλήθεια!) Αυτά και άλλα είπε ο παράξενος τρελός και αφού έμεινε λίγη ώρα κοντά τους, έφυγε για να συνεχίσει την περιπλάνησή του....

Πώς αυτός ο άνθρωπος, αδελφοί μου, στον οποίο ποτέ δεν μιλήσαμε για την Ορθοδοξία, ούτε τον βαπτίσαμε, ούτε μας ξαναπλησίασε για να μιλήσουμε ή να τον κατηχήσουμε, ζώντας με αυτόν τον παράξενο τρόπο ζωής, πώς αυτός ο άνθρωπος στάθηκε με τόση παρρησία και μίλησε σε όλους για την σωτηριώδη Ορθοδοξία;

Το Άγιο Πνεύμα βέβαια «όπου θέλει πνει» και όποιον θέλει φωτίζει για να φανερώνονται τα φοβερά-εξαίσια και θαυμαστά επιτεύγματα του Θεού.

Από τη μια μπορεί ως άνθρωποι να βουλιάζουμε από τις αμαρτίες, μα ο Παντοδύναμος και στοργικός Θεός-πατέρας μας, μας κρατάει από το χέρι, μας οδηγεί και ενισχύει στην πίστη και στη σωτηρία.

Αυτά θα θέλαμε αγαπητοί μου αδελφοί να καταθέσουμε σήμερα στην αγάπη σας, έτσι ώστε όλοι μαζί να συνεχίζουμε να εργαζόμαστε και να κάνουμε κόπο για τον αμπελώνα του Κυρίου, πάντοτε προς Δόξαν Του! Αμήν!

Με αγάπη Χριστού,
Ιερέας Ερμόλαος

Τέλεση αγιασμού στο Γυμνάσιο της Ιεραποστολής στην ενορία Αρχαγγέλων στην Παλάμπα-Μαλάουϊ

Σελίδα

- **Χριστουγεννιάτικο Μήνυμα του Πνευματικού πατρός του Π.Χ.Ο.Ο.Ι. Μητροπολίτου Κυθήρων και Αντικυθήρων κ.κ. Σεραφείμ** 3
- **Χριστούγεννα και Ιεραποστολή** 6
- **Δραστηριότητες του Ομίλου μας**
  - Αγιασμός 8
  - Έπος του ’40: «Το χρέος και το καθήκον» 10
  - Παραρτήματα: Λειβαδιά, Θήβα 16
  - Προσφορές 18
- **Ανοικτό παράθυρο στην Ιεραποστολή του Μαλάουϊ** 20
- **Δραστηριότητες του Ομίλου μας**
  Προσφορές 22
- **Συνέντευξη στο περιοδικό μας**
  Μια Ορθόδοξη Ιεραποστολική μαρτυρία στην καρδιά του παπισμού στην Κεντρική Ευρώπη 24
- **Μερικά στιγμιότυπα από τη ζωή του π. Χαρίτωνος**
- **Πνευματικάκι** 28
- **Μή φοβοῦ τό μικρόν ποίμνιον** 30
- **Γυναικεία διακονία στην Ορθόδοξη Ιεραποστολή –**
- **Καλλιόπη Καρανικόλα** 33
- **Άνοιγμα νεανικής καρδιάς** 34
- **Νέα από τα Ιεραποστολικά μέτωπα**
  Τρία ευλογημένα και θαυμαστά γεγονότα στην Ιεραποστολή του Μαλάουϊ ... 36
- **Περιεχόμενα/ Χάρτης** 39
- **Πρόσκληση του Ομίλου μας για τηνΠρωτοχρονιάτικη βασιλόπιτα** 40

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΡΥΓΩΝΟΣ 3 (ΆΝΩ ΚΥΨΕΛΗ)

ΚΑΙ ΤΩΡΑ Ο ΟΜΙΛΟΣ ΜΑΣ
ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ (INTERNET)

www.ierapostoli.gr

mail.ierapostoli@gmail.com

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο ΚΕΜΠΑ ΑΘΗΝΑΣ 13
Αριθμός Άδειας

PRESS POST X+7 PRESS POST

ΕΛΤΑ Hellenic Post

Κωδικός: 01-3914

ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΜΕΝΑ: Όδός Τρυγόνος 3 (Άνω Κυψέλη) 113 64 Άθήνα

ΠΡΟΣΟΧΗ! Σε περίπτωση αλλαγής διευθύνσεως παρακαλούμε να μας πληροφορήσετε για τη νέα διεύθυνσή σας

ΣΤΕΙΛΕ ΚΑΙ ΣΥ ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ ΚΑΙ ΠΛΗΡΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΝΕΟΥ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ ΠΟΥ ΘΑ ΛΑΜΒΑΝΕΙ ΤΟΝ «ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟ» ΔΩΡΕΑΝ.

ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΤΩΝ ΔΩΡΗΤΩΝ ΑΝΑΡΤΩΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΤΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΜΑΣ WWW.IERAPOSTOLI.GR

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ
ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ
Σ.Α. ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ – ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟΝ – ΚΟΙΝΩΦΕΛΕΣ
ΤΡΥΓΟΝΟΣ 5-7 ΑΝΩ ΚΥΨΕΛΗ, 113 64 ΑΘΗΝΑ
FAX: 210 86.26.700, ΤΗΛ.: 210 86.26. 225, www.ierapostoli.gr

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Ο Όμιλος μας στις
14 Ιανουαρίου 2013, ημέρα Δευτέρα και ώρα 6μ.μ.
θα εορτάσει ιεραποστολικά την κοπή της Πρωτοχρονιάτικης Βασιλόπιτας.

Η εορτή θα πραγματοποιηθεί στην
αίθουσα του Φιλολογικού Συλλόγου Παρνασσός,
στην πλατεία Καρύτση με ομιλητή τον **κ. Κωνσταντίνο Χολέβα**, πολιτικό επιστήμονα με επίκαιρο θέμα.

Το εορταστικό πρόγραμμα θα διανθισθεί με πρωτοχρονιάτικα τραγούδια από τη χορωδία μας, απαγγελίες και ιεραποστολικούς χαιρετισμούς.

Προσκαλούμε όλους τους συνεργάτες, δωρητές και φίλους της Ιεραποστολής να συνεορτάσουμε το ξεκίνημα του καινούριου χρόνου.

Σας περιμένουμε με χαρά και αγάπη!

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ **Η ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ**

Μαρία Γεωργούλα **Θεοδώρα Σκορδά**

Ο σταθμός Μετρό (στάση Πανεπιστήμιο) και η κοντινή πλατεία Κλαυθμώνος εξυπηρετούν την προσέλευση σας.